

การศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถ
ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด

สารนิพนธ์
ของ
อนุดรา สวัสดิ์ศรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
กันยายน 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถ
ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของพนักงานบริษัทสยามซัมไรท์อิเล็กทรอนิกส์จำกัด

บทคัดย่อ
ของ
อนุดรา สวัสดิ์ศรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
กันยายน 2550

อนุตรา สวัสดิ์ศรี. (2550). การศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรซ์ จำกัด. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาผลของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองในการพูดภาษาอังกฤษ รวมทั้งศึกษาทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมดังกล่าว

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือพนักงานและผู้จัดการฝ่ายบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรซ์จำกัด ที่มีหน้าที่ติดต่อสื่อสารกับลูกค้าชาวต่างชาติ จำนวน 16 คน ทำการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยและ t - test แบบ Dependent samples

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่

1. แผนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองและแบบบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรม สถานการณ์จำลอง
2. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรม สถานการณ์จำลองก่อนเรียน-หลังเรียน และเกณฑ์ประเมินความสามารถประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง
- 3.แบบวัดทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่าการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้สถานการณ์จำลอง มีความมั่นใจและเห็นว่าสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ น่าสนใจ ให้ความเพลิดเพลิน และนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษ

A STUDY ON THE USE OF SIMULATIONS IN DEVELOPING
SIAM SUNRISE ENTERPRISE EMPLOYEES' SPEAKING ABILITY

AN ABSTRACT
BY
ANUTRA SAWATSRI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University
September 2007

Anutra Sawatsri. (2550). *A Study on the Use of Simulations in Developing Siam Sunrise Enterprise Employees' Speaking Ability*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School, Srinakarinwirot University. Project Advisor Dr. Aurapan Weerawong.

The objective of this research was to study the use of simulation in enhancing the learners' speaking capabilities, as well as their attitude towards the activities provided.

The subjects for this study were 16 of Siam Sunrise Enterprise Company Ltd. They were responsible for direct communication with foreigners. The speaking capabilities of the subjects were tested before and after the experiment. The dependent sample t-test average was used to statistically analyze the results.

The tools used in this research were:

1. Eight teaching simulation plans and a set of retention measurement forms.
2. Pre and post-lesson English communication skill evaluation forms, including a grading scale for measuring English communication skill levels achieved through simulation activities.
3. A survey of attitude toward English learning using simulation scenarios.

The outcomes of the research are as follows:

1. After the experiment, the level of the subjects' English communication skills showed a statistically significant increase of 0.01. This indicated that English learning using simulation scenarios was able to develop English communication skills.

2. Student attitudes to learning English were enhanced positively by simulation activities as they perceived it as practical and enjoyable to practice speaking.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและการให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง จากอาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์ ประธานผู้ควบคุมสารนิพนธ์ ผู้ซึ่งให้คำแนะนำอย่างดียิ่งแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ขอกราบขอบพระคุณ รศ.เจลิยวศรี พิบูลชล ผศ.เพ็ญณี ดิสกะประกาย และ ดร.วัลลภา ไทยนิยม ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจในความเมตตาของ อาจารย์ทั้ง 4 ท่าน ที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ มาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ให้ความรู้และคำแนะนำในการทำวิจัยมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ Mr. Mangioni อาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษ ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ที่กรุณาช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการทำวิจัยจนการทำสารนิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณ Mr. และ Mrs. Hillman ที่กรุณาช่วยบันทึกเสียงภาษาอังกฤษในบทเรียนและช่วยแก้ไขข้อความภาษาอังกฤษ

ขอกราบขอบพระคุณ คุณประพนธ์ เตชะวิภาค กรรมการบริหารบริษัทสยามชนไรซ์ เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด คุณปิยภรณ์ พันธุจินดา และคุณจามรี แสงศิริกุล ตลอดจนเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดเวลาในการดำเนินการวิจัย

ขอขอบคุณพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอเอ็นเตอร์ไพรส์จำกัดทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้

ท้ายสุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา พี่ชาย และขอบคุณสามี ตลอดจนสมาชิกในครอบครัว อุณหเลขกะ ที่ผลักดันให้ศึกษาต่อ สนับสนุนและเป็นกำลังใจที่ดีในการศึกษาและเป็นที่ปรึกษาในการแก้ปัญหาต่างๆ อย่างดียิ่งมาตลอด

อนุตรา สวัสดิ์ศรี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ..... 1
	ที่มาของปัญหา..... 1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย..... 5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า..... 5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า..... 5
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย..... 5
	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย..... 5
	ระยะเวลาในการทดลอง..... 5
	เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง..... 5
	ตัวแปรที่ศึกษา..... 6
	นิยามศัพท์เฉพาะ..... 6
	สมมติฐานการวิจัย..... 6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 7
	เอกสารเกี่ยวกับการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร..... 8
	แนวคิดการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร..... 8
	ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร..... 10
	กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร..... 11
	หลักการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการพูดเพื่อการสื่อสาร..... 13
	ประโยชน์ของกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร..... 14
	เอกสารเกี่ยวกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง..... 15
	ความหมายของสถานการณ์จำลอง..... 15
	การใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษา..... 16
	การจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองในการสอนภาษา..... 17
	ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง..... 18
	ประโยชน์ในการใช้สถานการณ์จำลอง ในการสอนภาษา..... 20

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)	บทบาทของผู้สอน.....	22
	บทบาทของผู้เรียน.....	22
	การประเมินผลทางภาษา.....	22
	การวัดและการประเมินผลการพูดภาษา	
	เพื่อการสื่อสาร.....	23
	เครื่องมือวัดและประเมินผลทางภาษา.....	25
	งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง.....	27
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง	
	ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในประเทศ.....	27
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง	
	ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของต่างประเทศ.....	29
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	31
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	31
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
	แผนการสอน.....	32
	แบบบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา.....	33
	แบบประเมินวัดความสามารถด้านการพูด	
	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรม	
	สถานการณ์จำลองก่อนเรียน – หลังเรียน.....	33
	เกณฑ์ประเมินความสามารถ	
	ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	
	เพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง.....	34
	แบบวัดทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการ	
	สื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง.....	34
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด	
ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง	37
เพื่อการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง.....	
ผลการบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนาของผู้เรียน	
กลุ่มตัวอย่างด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	39
ผลจากแบบวัดทัศนคติของกลุ่มผู้เรียนตัวอย่าง	
ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม	
สถานการณ์จำลอง.....	40
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	41
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	41
สมมติฐานการวิจัย.....	41
วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สรุปผลการวิจัย.....	43
อภิปรายผล.....	43
ปัญหาที่พบในการวิจัย.....	46
ข้อเสนอแนะ.....	46
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	46
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	47
บรรณานุกรม.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	57
ภาคผนวก ก แผนการสอน.....	58
ภาคผนวก ข แบบประเมินวัดความสามารถใน การพูดภาษาอังกฤษ.....	99
ภาคผนวก ค เกณฑ์ประเมินความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	113
ภาคผนวก ง แบบบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึก สนทนา.....	118
ภาคผนวก จ แบบวัดทัศนคติ.....	151
ภาคผนวก ฉ ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ผลการทดสอบวัดความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อน และหลังการทดลอง.....	154
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	161

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงผลคะแนนทดสอบวัดความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการทดลองของผู้เรียน จำนวน 16 คน จากการประเมินของ อาจารย์ผู้ประเมิน 3 คน.....	37
2 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของคะแนนความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ก่อนและหลังการทดลอง.....	38
3 ผลการวิเคราะห์แบบวัดทัศนคติของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง.....	40

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาของปัญหา

ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของผู้เรียนไทยยังคงเป็นประเด็นที่กระทรวงศึกษาธิการ นักวิชาการ นักวิจัย และสื่อต่างๆ ลงความเห็นเห็นว่า ผู้เรียนไทยยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ ตั้งแต่ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: บทนำ. และ Weerawong. 2004). สาเหตุที่ทำให้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยอยู่ในเกณฑ์ต่ำมีหลากหลาย เช่น การเรียนสอนที่ใช้ภาษาแม่เป็นหลัก (Mountford. 1986). การสอนแบบดั้งเดิมที่เน้นไวยากรณ์และการอ่าน (Gebhard. 1982). การขาดครูวิชาภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546. ; Weerawong. 2004). ครูผู้สอนไม่มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน (Stroupe et. al. 1996). ความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียนและเจ้าของภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร (Dulay & Krashen. 1982. และ Weerawong. 2004). ผู้เรียนขาดมูลเหตุจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดในชีวิตประจำวัน (จรรยา วงสายัณห์. 2514: 85). สภาพแวดล้อมของประเทศไทยไม่อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูด (เพ็ญศรี รังสิยากุล. 2521: 48. ; ประมวล กิจเจริญ. 2539 : คำนำ. และ สุมิตรา อังควัฒนกุล. 2537: 14). ผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษและครูผู้สอน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่สามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้ (สงบ ลักษณะ. 2541). ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีเท่าที่ควร

นักวิชาการและนักวิจัยจำนวนมากเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ในภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ เช่น สุริ พงษ์ทองเจริญ. (2526 : 29). เสนอแนะให้ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนตั้งแต่ต้น สุมิตรา อังควัฒนกุล. (2535 : บทนำ). ชี้แนะว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ควรเน้นเฉพาะโครงสร้างทางภาษา แต่ควรเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารด้วย ที่สำคัญผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาด้วยตนเองหลังการเรียนโครงสร้างใหม่ทันที (Weerawong: 2004). กาญจนา ปราบพาล. (2541: 3). เสนอว่าภาษาที่ใช้สอนต้องไม่ง่ายหรือยากจนเกินไป สิ่งการสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียนและบรรยากาศในการเรียนไม่เครียดจนเกินไป (สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย. 2544 : 4). ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารว่า ภาษาไม่อาจแยกจากสถานการณ์ได้ ดังนั้นจึงควรเน้นเนื้อหาสาระจากสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 :87). ได้เสนอความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์นั้น ผู้สอนจำเป็นต้องจัดกิจกรรมทางภาษาขึ้นในห้องเรียน โดยจัดสภาพแวดล้อมให้จูงใจผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ได้ ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 2). ได้ให้ลักษณะเฉพาะในการจัดการเรียนการสอนที่ดีว่าผู้เรียนจะต้องมีโอกาสฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติ จึงควรมีการจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner-Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong-Learning)

ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการชาวต่างประเทศจำนวนมากเล็งเห็นว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น จะต้องมีการจัดกิจกรรมการพูดที่หลากหลาย เพราะกิจกรรมเหล่านี้จะช่วยทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมสนทนาอื่นๆ ในสถานการณ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการแนะนำตัวเอง การทักทาย การขอบคุณ ฯลฯ ซึ่งกิจกรรมการฝึกในสถานการณ์ต่างๆ เหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้

การจัดกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถทำได้ในหลายลักษณะ ลิตเติลวูด Littlewood. (1983: 20-21). แบ่งกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (Functional Communication Activities) และ กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) กิจกรรมในการพูดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน จะเป็นกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาตามหน้าที่ของการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์ในสังคม (สุมิตรา อังควณกุล 2535: 5).

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวจึงได้มีการนำกิจกรรมต่างๆ มาประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น ตัวอย่างเช่น กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียน แต่ละฝ่ายมีข้อมูลเพียงบางส่วน ผู้เรียนต้องพูดสื่อสารและถาม-ตอบเพื่อจะได้ข้อมูลครบถ้วน และเติมเต็มข้อมูลที่หายไป (Neu. & Reeser. 1997 and Mathews & Reads. 1991 : 24-27). การแสดงบทบาทสมมติและฝึกใช้โครงสร้างภาษาที่เรียนไป (Role play) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสวมบทบาทที่สมมุติขึ้นจากสถานการณ์ที่ใกล้เคียงความจริง (Scarcella. & Oxford. 1992.; Byrne. 1983 : 90-91.and Crookall. & Oxford. 1990 : 3-24). และ สถานการณ์จำลอง (Simulation) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนถูกกำหนดให้อยู่ในสถานการณ์ต่างๆ ที่จะต้องคิดไตร่ตรอง และตัดสินใจดำเนินการ เช่น เสนอแนะหรือแก้ปัญหา ซึ่งผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง (Ments. 1999 : 3-15 ; Crookall & Oxford. 1990: 128 และ Jones. 1982 : 112). เป็นต้น

จากกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในการสอนพูดภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น สถานการณ์จำลองเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีฝึกทักษะการพูด และสามารถควบคุมได้เหมือนเหมือนประสบการณ์จริง (วราภรณ์ วังใน. 2531 : 3). เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อความหมายให้คู่สนทนาเข้าใจ และใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้สถานการณ์จำลอง

ยังสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน เพราะนอกจากผู้เรียนจะได้ฝึกพูดจริงแล้ว ยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ การนำเอาสถานการณ์จำลองมาใช้ในการสอนจะเกิดกระบวนการหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิดคือ ผู้เรียนจะอยู่ในสถานการณ์จำลองที่ต้องตัดสินใจ เมื่อเกิดกระบวนการคิดแล้วจะมีการถ่ายโยงไปสู่สถานการณ์ในชีวิตจริง

อีวานส์, ซุก-ไฮ และ วิลลิส (Evan. 1979 : 23, Sook-Hi. 1995 : 234 and Willis. 1981 : 188). กล่าวว่า การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นรูปแบบที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจสถานการณ์และคิดไตร่ตรองใช้ภาษาและสื่อสารได้ เมื่อเผชิญกับสถานการณ์จริงก็จะสามารถใช้ภาษาได้ง่ายขึ้น ซึ่งสถานการณ์จำลองมีรูปแบบคล้ายกับการสวมบทบาทสมมุติ (role play) นั่นคือผู้เรียนสวมบทบาทในฐานะที่เป็นตนเองในสถานการณ์นั้นๆ เพื่อใช้ฝึกภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ดังกล่าว นอกจากการใช้โครงสร้างทางภาษาแล้ว ผู้เรียนจะต้องสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของผู้พูดว่าต้องการอะไร การฝึกใช้สถานการณ์จำลองผู้สอนจะต้องสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อนำไปใช้สู่การใช้ในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองจึงเป็นเครื่องมือหนึ่งที่เหมาะสมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน

ครุคอลล และ ออกซฟอร์ด (Crookall & Oxford. 1990 : 7-54) สนับสนุนให้ใช้กิจกรรมที่เน้นสถานการณ์จำลอง โดยให้เหตุผลว่ากิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นการให้โอกาสผู้เรียนในการฝึกใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงแล้ว ยังให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกแก้ปัญหา การตัดสินใจ การมีปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสมในแต่ละวัฒนธรรม นอกจากนี้กิจกรรมสถานการณ์จำลองยังมีส่วนกระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะฝึกฝนและพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร และยังสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนในการนำภาษาไปใช้ในการทำงานจริงอีกด้วย

จากการค้นคว้าข้อมูลผู้วิจัยพบว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพราะผู้เรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์จากเนื้อหาในบทเรียนมาใช้สนทนาในสถานการณ์การที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงโดยมีผู้สอนเป็นผู้กำหนดสถานการณ์เหล่านั้น ผู้เรียนฝึกแสดงความคิดเห็นและการยอมรับความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่น ได้ฝึกสนทนากับผู้อื่นและพบปัญหาของตนเองและคู่สนทนา รวมทั้งได้ฝึกการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเพื่อแก้ไขปัญหาในการใช้ภาษาของตนเองและคนอื่น เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการใช้ภาษาของตนเองต่อไป (Margaret. 1992 : 118-119) นอกจากนี้ผู้เรียนยังเกิดการเรียนรู้และรับรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี เพราะกิจกรรมสถานการณ์จำลองจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม เปิดโอกาสให้กับผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสาร สร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน เพราะสามารถนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตจริงได้ (วรภรณ์ วังโน. 2531: 3)

การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองในต่างประเทศ ได้มีทดลองใช้สถานการณ์จำลองในการสอนนักศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ในหลักสูตรทักษะทางการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย (Sturtridge. 1997: 32-34). การเปรียบเทียบการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับการสอนแบบธรรมดา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะฝึกภาษาอังกฤษให้กับพนักงานขายตัวเครื่องบิน ผลทดลองพบว่า การสอนภาษา

โดยใช้สถานการณ์จำลองนั้น ทำให้สะดวกและประหยัดกว่าการนำผู้เรียนไปฝึกใช้ภาษาอังกฤษในห้องขायตัวเครื่องบินจริง (F.Chambers ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. 2536 : 42; อ้างอิงจาก Chambers. 1980 : 161- 163). นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารโดยเฉพาะการพูด พบว่าผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยสำหรับในประเทศไทยพบว่ามีการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่น การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้เกมและสถานการณ์จำลอง (ชัยวัฒน์ ตัณฑรังษี. 2523) การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะ การฟัง การพูดเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลอง และการสอนตามคู่มือครู (ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. 2536) การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอน โดยใช้กลวิธีทำให้สำเร็จประกอบสถานการณ์จำลองในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ดนตรี แสงกล้า. 2544) การศึกษาผลการสอนและความคิดเห็นต่อการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (เยาวลักษณ์ ลอยลิบ. 2547) การศึกษาผลการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมทักษะการพูดที่เน้นสถานการณ์จำลองสำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน (ร้อยกรอง ตูลานนท์. 2547) การศึกษาผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ หลักสูตรปกติ ชั้นปีที่ 3 ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี (สาลินี สมบูรณ์ไพศาล. 2549)

สถานการณ์จำลองจึงเป็นกิจกรรมการสอนพูดภาษาที่ผู้วิจัยเล็งเห็นความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด โดยฝึกพูดในสถานการณ์ที่จำลองให้ใกล้เคียงกับสภาพการทำงานของพนักงาน บริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัดเป็นบริษัทที่ผลิตยางสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์พลาสติกสำหรับการส่งออกทั่วโลก เป็นบริษัทหนึ่งที่พนักงานขาดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ จากการที่ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์พนักงานจำนวน 30 คน พบว่าเมื่อพนักงานมีความจำเป็นที่จะต้องติดต่อสื่อสารกับลูกค้าชาวต่างชาติ พนักงานเหล่านี้ขาดความมั่นใจที่จะสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ กลัวใช้คำศัพท์ผิดความหมาย ผิดไวยากรณ์ ออกเสียงผิด บางครั้งจะใช้วิธีแก้ปัญหาด้วยภาษามือ หรือแนะนำให้ไปหาผู้จัดการโรงงาน ซึ่งปัญหานี้เกิดขึ้นในทุกแผนกของบริษัท จากสภาพปัญหาของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการใช้สถานการณ์จำลองจะสอดคล้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงในการทำงาน ซึ่งการจัดสถานการณ์จำลองต่างๆ จะใกล้เคียงกับการทำงานจริง ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะการเรียนรู้ไปปรับใช้กับการทำงานได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด ซึ่งจะเป็นแนวทางที่จะนำไปใช้กับพนักงานในบริษัทอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ พนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด จำนวน 250 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด ในแผนกต่างๆ ที่มีปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 16 คน เป็นพนักงานระดับหัวหน้าแผนก หัวหน้าฝ่าย และผู้จัดการฝ่ายที่ต้องดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารกับลูกค้าชาวต่างชาติโดยตรง ซึ่งเป็นการเลือกแบบเจาะจงโดยฝ่ายบุคคลของบริษัท

ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ โดยดำเนินการสอนตามแผนการสอนสัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง รวม 42 ชั่วโมง

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การพูดเกี่ยวกับ

Greeting and introducing people

Making and answering telephone calls

Asking for and giving direction : Describing an outdoor / indoor location

Describing products

Inviting and arranging time to meet up

ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้สถานการณ์จำลอง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึงความสามารถของผู้เรียนในการสื่อสารภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่างๆ ที่จัดขึ้น เพื่อสื่อความอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับ ซึ่งประเมินได้จากเกณฑ์ที่กำหนด

สถานการณ์จำลอง หมายถึง กิจกรรมที่สมมุติขึ้นให้เหมือนหรือใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในการสื่อสารและการทำงาน ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารตามกิจกรรมสถานการณ์ที่จัดขึ้น โดยให้ผู้เรียนแสดงบทบาทตามที่กำหนด พร้อมๆ กับใช้สื่อต่าง ๆ ประกอบการใช้สถานการณ์จำลองให้สอดคล้องกับการทำงานในชีวิตประจำวัน

พนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด หมายถึง พนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด เขตการส่งออก นิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ

ทัศนคติ หมายถึง ความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

พนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นหลังจากได้รับการฝึกพูดโดยใช้สถานการณ์จำลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.1 แนวคิดการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.2 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.3 กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.4 หลักการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 1.5 ประโยชน์ของกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. เอกสารเกี่ยวกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
 - 2.1 ความหมายของสถานการณ์จำลอง
 - 2.2 การใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษา
 - 2.3 การจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองในการสอนภาษา
 - 2.4 ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
 - 2.5 ประโยชน์ในการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษา
 - 2.6 บทบาทของผู้สอน
 - 2.7 บทบาทของผู้เรียน
3. การประเมินผลทางภาษา
 - 3.1 การวัดและการประเมินผลการพูดภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 3.2 เครื่องมือวัดและประเมินผลทางภาษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
 - 4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในประเทศ
 - 4.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของต่างประเทศ

1. เอกสารเกี่ยวกับการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร

1.1 แนวคิดการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร

การสอนพูดเพื่อการสื่อสารมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ในการสื่อสารได้ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในการสอนพูดนั้น แครชเชน และ เทอริล (Krashen. & Terrell. 1983). ชี้แนะว่าการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นควรเลือกใช้วิธีการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่างๆ โดยเฉพาะการพูดที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด หรือในสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่คล้ายคลึงกับสภาพที่เป็นจริงในชีวิตประจำวันและการทำงาน มีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้ชี้แนะให้ครูผู้สอนเล็งเห็นถึงหลักการและธรรมชาติของการพูดอยู่หลากหลาย

วิตโดวสัน (Widdowson. 1983 : 59-60). กล่าวว่า การพูดเป็นการผลิตหรือการส่งสารให้กับผู้ฟัง มีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นการสื่อความเข้าใจ การพูดไม่เพียงแต่ใช้อวัยวะในการออกเสียงเท่านั้น แต่ยังใช้ท่าทางการเคลื่อนไหว กล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของใบหน้าและร่างกาย กล่าวคือการพูดที่ออกเสียงเป็นการสื่อความหมาย โดยผ่านอวัยวะในการรับสาร คือ หู ส่วนการพูดที่ไม่ออกเสียงสามารถสื่อความหมายผ่านทางสายตาให้เป็นที่เข้าใจได้

สกอตต์ (Scott. 1981 : 70). กล่าวว่าความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารคือความสามารถที่ผู้เรียนตีความในสิ่งที่ฟังได้ ซึ่งไม่สามารถทำนายล่วงหน้าได้ว่ามีรูปแบบภาษาใด และมีความหมายแบบใด แต่สามารถโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์

ไบเกต (Bygate. 1991 : 3). และ ลิตเติลวูด (Littlewood. 1995 : 35). ได้ให้ความหมายของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารสอดคล้องกันว่า หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ในด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ในการพูดสื่อสารกับคนอื่นได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งสามารถคาดคะเนความรู้สึกถึงผู้ฟังเพื่อที่จะเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับบริบทของการใช้ภาษานั้น

แฮริส (Harris. 1990 : 84). ได้เสนอแนะว่าทักษะการพูดเป็นทักษะที่ซับซ้อนประกอบด้วยองค์ประกอบของการพูด 5 ประการคือ ความคล่องแคล่ว (Fluency) ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ (Comprehensibility) ปริมาณของข้อมูลที่สื่อสารได้ (Amount of communication) คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร (Quality of communication) ต้องมีความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammar) และคำศัพท์ (Vocabulary) ประกอบด้วย

ฮอปกินส์ (Hopkins.1998). ชี้ให้เห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นแนวความคิดที่รวมผสมผสานกัน คัดเลือกมาใช้ร่วมกันจากการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อแสดงให้เห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการผสมผสานของทักษะต่างๆ เข้าด้วยกันโดยมุ่งหวังความสำเร็จในการสื่อสาร

คาเนล และ สเวน (Canale & Swain. 1980 : 1-47). ได้ให้คำจำกัดความของความ สามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารว่าหมายถึงทักษะการรู้จักปรับตนของผู้เรียนในสถานการณ์การ สื่อสาร ซึ่งได้แบ่งเป็น 4 แบบ ดังนี้

1. ความสามารถทางภาษา (Linguistic Competence) เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึง ความสามารถในการใช้เนื้อหาภาษา ได้แก่ การเปล่งเสียง การสร้างคำ การใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค

2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคมและวัฒนธรรม (Socio-linguistic and Socio-cultural Competence) เป็นความสามารถในการรู้จักใช้ภาษาตามวัฒนธรรมสังคม รู้จักปรับภาษา ให้เหมาะสมกับบุคคลและกฎเกณฑ์ทางสังคม ตามบทบาทและสถานการณ์ในสถานการณ์ การสื่อสาร

3. ความสามารถทางการเรียบเรียงถ้อยคำ (Discursive Competence) เป็น ความสามารถในการเรียบเรียงลำดับความคิด เชื่อมโยงประโยคเป็นข้อความ เชื่อมโยงข้อความ เป็น ความหลัก ความรอง รายละเอียดตามบริบท ไม่ว่าจะเป็นข้อความที่สื่อสารด้วยวาจา หรือเป็น ลายลักษณ์อักษร

4. ความสามารถทางยุทธศาสตร์การสื่อสาร (Strategic Competence) เป็นความสามารถ ในการใช้วิธีการทดแทนต่าง ๆ เพื่อดำเนินการสื่อสารให้ต่อเนื่อง เช่น การอธิบายด้วยท่าทาง หรือ ด้วยการใช้ประโยคเทียบเคียง

นูแนน (Nunan. 1989) และ วิดโดวสัน (Widdowson. 1990). กล่าวว่ากระบวนการ สื่อสารภาษาเป็นการสื่อความหมายอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้ร่วมสนทนาเข้าใจความต้องการของผู้พูด การสอนภาษาจะให้ความสำคัญในการใช้ภาษาที่แท้จริง (Language Use) มากกว่าการเรียนรู้ เกี่ยวกับภาษาอย่างลึกซึ้ง (Language Usage)

ฮามส์ (Hymes. 1972). กล่าวว่าความเชี่ยวชาญในการใช้ประโยคระดับพื้นฐานไม่พอเพียง ในการใช้ภาษา ความสามารถในการสื่อสารไม่เพียงนำมาซึ่งการรู้กฎที่ถูกต้องตามไวยากรณ์ แต่ ยังต้องเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยมีความเข้าใจในสังคมและวัฒนธรรมด้วย

ลิตเติลวูด (Littlewood. 1998). กล่าวว่าความสามารถทางการสื่อสารเป็นขั้นแรกของการ สอนภาษาเช่นเดียวกับการพัฒนาของการปฏิบัติสำหรับการสอนภาษาของทักษะทางภาษา 4 อย่าง ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้เห็นคุณค่าการร่วมกันของภาษาและการสื่อสาร

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532 : 68 อ้างอิงจาก Valette. 1977 : 151 - 162). ได้ กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ด้าน ดังนี้ คือ ความ คล่องแคล่ว (Fluency) ที่ไม่ได้หมายถึงความเร็ว แต่หมายถึงความราบรื่น ความต่อเนื่อง และความ เป็นธรรมชาติในการพูด ความเข้าใจ (Comprehensibility) โดยสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ ตนพูด ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of communication) ให้ผู้ฟังเข้าใจ คุณภาพ ของข้อความที่นำมาสื่อสาร (Quality of communication) โดยความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป

ความพยายามในการสื่อสาร (Effort to communication) มีความพยายามที่จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดโดยใช้คำพูดและท่าทางประกอบ

จุฑารัตน์ ธานี. (2534 : 3). กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลทางภาษาที่สามารถเข้าใจได้มากที่สุด เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปอย่างต่อเนื่อง การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะมีประโยชน์เมื่อผู้เรียนต้องเผชิญกับสถานการณ์จริง ผู้สอนควรสร้างสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงของผู้เรียนมากที่สุด

สรุปได้ว่า ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการพูดโต้ตอบกับบุคคลอื่นได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และสามารถเลือกใช้โครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้อง สื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและคาดคะเนความรู้สึกของผู้ฟัง เพื่อเลือกใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงไม่เน้นเฉพาะการเรียนการสอน รูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น ควรจัดกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลายให้และผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้ใช้จริง เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร และสามารถสนทนาโต้ตอบได้เหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งรู้จักเลือกใช้ศัพท์สำนวนได้เหมาะสมกับกาลเทศะด้วย

1.2 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านได้กำหนดแนวทางในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

สกอตต์ (Scott. 1980 : 70). ; เบิร์น (Byrne.1987 : 22-29). ; แพททิสัน (Pattison. 1987 : 25 – 26). ออร์เนอร์ และ แม็คกินเลย์ (Horner & McGinley. 1990 : 34). ได้เสนอแนวทางในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ โดยสรุปได้ดังนี้

1. ขั้นการให้ความรู้ (Presentation) ในขั้นนี้ผู้สอนเป็นผู้เลือกเนื้อหาหรือบทเรียนมาสอนให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำ ผู้เรียนมีหน้าที่ฟังและทำความเข้าใจ โดยสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ในขั้นนี้คือ โครงสร้างของภาษา ศัพท์ การสื่อความหมายเพื่อแสดงจุดมุ่งหมายทางสังคมของผู้พูดในแต่ละครั้ง ซึ่งวิธีการและเทคนิคที่สนองความต้องการได้ดีและเป็นที่ยอมรับคือ การใช้บทสนทนา ทั้งนี้เพราะบทสนทนาทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนซึ่งคล้ายกับสถานการณ์จริง จึงทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในภาษาและนำไปใช้พูดได้ตามต้องการ ซึ่งการบอกวัตถุประสงค์ (Setting objectives) ผู้สอนจะบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน ซึ่งกระทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับกลวิธีของผู้สอน

2. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน (Practice and Transfer) การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากการเสนอเนื้อหาโดยอาจเริ่มจากการฝึกพูด การจับคู่ฝึกในรูปแบบต่างๆ การเปลี่ยนกันแสดงบทบาท โดยให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกสิ่งที่พูด ผู้สอนเป็นเพียงผู้กระตุ้นหรือวางโครงการให้ ส่วนเนื้อหาและผลการสนทนาขึ้นอยู่กับผู้พูด

3. ขั้นการใช้ภาษาตามความต้องการ (Production) การพูดจัดเป็นส่วนหนึ่งของขั้นการใช้ภาษา หลังจากที่ผู้เรียนได้รับข้อมูลเนื้อหาของโครงสร้างภาษาและผ่านการฝึกฝนแล้ว ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสื่อความหมายตามความต้องการของตน ซึ่งสิ่งนี้จะแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนมาใช้ในสถานการณ์ที่เหมือนสถานการณ์จริงได้หรือไม่

ข้อผิดพลาดต่างๆ ที่อาจเกิดกับผู้เรียนในการใช้ภาษาจึงไม่ถือเป็นเรื่องสำคัญ สิ่งสำคัญคือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีความกล้าในการแสดงออกทางด้านภาษา อันจะมีผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป ในขั้นการใช้ภาษานี้มีกิจกรรมหลายแบบที่นำมาใช้ในการสอน ซึ่งรวมทั้งการแสดงผลบทบาทสมมติและสถานการณ์จำลองที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระ

สรุปได้ว่า ขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น สามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นการบอกวัตถุประสงค์และนำเสนอเนื้อหาทางภาษาเพื่อสร้างพื้นฐานและความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน ขั้นการฝึกเนื้อหาทางภาษาที่ผู้เรียนได้รับจากผู้สอนเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา และขั้นการนำไปใช้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ความเข้าใจมาใช้ในการสื่อความหมายอย่างเสรี ตามความต้องการและสถานการณ์ เป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนมาใช้ในการสถานการณ์ที่เหมือนสถานการณ์จริงได้หรือไม่ ซึ่งในการสอนนั้นผู้สอนต้องใช้กิจกรรมทางการพูด (Oral Communication Activity) มาบูรณาการเข้าไปในการสอน 3 ขั้นตอน ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไปในข้อ 3

1.3 กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

หลังจากการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวไว้ในข้อ 2 แล้ว กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นหัวใจของการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นักการศึกษาด้านการสอนภาษาต่างประเทศจำนวนมากจึงได้เสนอกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ กัน ลิทเติลวูด (Littlewood. 1983 : 20-21). แบ่งกิจกรรมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (Functional communication activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยผู้เรียนจะต้องพยายามใช้ภาษาเท่าที่ตนสามารถใช้ได้เพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจกันได้มากที่สุด ในการทำกิจกรรมประเภทนี้ผู้เรียนอาจไม่ได้ใช้ภาษาที่ถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักไวยากรณ์เสมอไป แต่สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารให้บรรลุผลได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยวัดจากความสำเร็จในการทำกิจกรรม

กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์อาจจัดได้หลายแบบแต่มีหลักการร่วมมือกัน ผู้สอนต้องกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาเพื่อหาข้อมูลที่ตนเองยังขาดอยู่หรือเพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ คือ

- 1.1 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing information with restricted cooperation) กิจกรรมแบบนี้อาจเป็นงานคู่ (Pair work) หรืองานกลุ่ม (Group work) ก็ได้ ผู้เรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มจะได้รับข้อมูลเพียงบางส่วน (Information Gap) และจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนมีกับเพื่อนหรือหาข้อมูลจากกันและกันด้วยการถาม – ตอบ จึงจะมีข้อมูลที่ครบถ้วนได้ และในการถาม – ตอบ นั้น ผู้ตอบจะให้ข้อมูลก็ต่อเมื่อผู้ถามใช้วิธีถามตามที่กำหนดไว้แล้วเท่านั้น เช่น ถามคำถามที่ให้ตอบว่า ใช่-ไม่ใช่ เป็นต้น กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัดนี้เหมาะสำหรับผู้เรียนในทุกๆ ระดับ เพราะเป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง

1.2 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (Sharing information with unrestricted co-operation) กิจกรรมนี้มีวิธีการแบ่งผู้เรียนเช่นเดียวกับประเภทแรก แต่แตกต่างกันที่กิจกรรมประเภทแรกจำกัดวิธีการให้ข้อมูลข่าวสารในขณะที่กิจกรรมนี้ไม่จำกัดการให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้เรียนที่มีข้อมูลข่าวสารสามารถที่จะแนะนำอธิบาย บอกรายละเอียดหรือปรึกษาหารือกันกับผู้เรียนที่ไม่มีข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนที่ไม่มีข้อมูลข่าวสารได้มีโอกาสทราบข้อมูลที่ตนไม่มีหรือไม่ทราบได้ง่ายขึ้น ตัวอย่างกิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การหาความแตกต่าง (Discovering differences) การปฏิบัติตามคำแนะนำ (Following direction)

1.3 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหาข้อสรุปจากข้อมูล (Sharing and processing information) กิจกรรมประเภทนี้แบ่งผู้เรียนออกเป็นคู่เพื่อที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน โดยที่ผู้เรียนทั้งคู่จะมีข้อมูลข่าวสารต่างกัน ดังนั้นผู้เรียนจะต้องร่วมมือกันนำข้อมูลข่าวสารที่แต่ละคนมีอยู่มารวมกันจึงจะแก้ปัญหาร่วมกันได้ ตัวอย่างกิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การสร้างเรื่องขึ้นมาใหม่ โดยการลำดับเหตุการณ์ต่อเนื่องของเรื่องให้ถูกต้อง (Reconstructing story-sequences)

1.4 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing information) กิจกรรมประเภทนี้เน้นที่กระบวนการหรือวิธีการที่ผู้เรียนแก้ปัญหาและตัดสินใจสถานการณ์ต่างๆที่กำหนดให้ ตัวอย่างกิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ (Problem solving)

2. กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social interaction activities) กิจกรรมประเภทนี้นอกจากจะมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาตามหน้าที่ของการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังคำนึงถึงการให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์ในสังคมอีกด้วย กิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับสภาพห้องเรียนมากที่สุด ได้แก่

2.1 สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมที่ใช้สถานการณ์จำลองให้เหมือนหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด และเป็นการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนไม่ใช่แสดงตามบทบาทเท่านั้น แต่ผู้เรียนต้องเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้นและใช้ประสบการณ์ของตนเองเพื่อตัดสินใจและแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งกิจกรรมนี้จะกล่าวถึงในรายละเอียดในหัวข้อที่ 4 ต่อไป

2.2 การแสดงบทบาทสมมติ (Role playing) เป็นการแสดงบทบาทที่สมมุติขึ้นจากสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ผู้เรียนจะต้องผลัดเปลี่ยนกันพูดตามบทสนทนาที่ตนได้รับมอบหมาย ซึ่งผู้เรียนจะมีโอกาสฝึกฝนภาษาในการเข้าสู่สังคมตามบทบาทของตนที่ได้กำหนดไว้ได้

2.3 การแสดงสด (Improvisation) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างทันทีทันใดต่อสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน ผู้เรียนต้องใช้ภาษาในสถานการณ์นั้นโดยไม่ได้เตรียมการมาก่อนล่วงหน้า

สมิตรา อังควฒนกุล. (2535 : 1-7 อ้างอิงจาก Byrne. 1987 : 130). และ ได้แบ่งกิจกรรมตามการสร้างเสริมพฤติกรรม ออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. กิจกรรมที่สร้างเสริมความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว (Fluency) กิจกรรมประเภทนี้เน้นให้ผู้เรียนตอบคำถามได้หลายรูปแบบ โดยผู้เรียนต้องพยายามใช้ศัพท์และโครงสร้างที่ผู้เรียนรู้ กิจกรรมประเภทนี้ทำให้ผู้เรียนตระหนักว่าสามารถตอบคำถามได้หลายรูปแบบแม้ว่าจะมีข้อจำกัดในเรื่องภาษาก็ตาม

2. กิจกรรมที่สร้างเสริมความยืดหยุ่นทางความคิด (Flexibility) กิจกรรมนี้ใช้มากในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การให้ผู้เรียนแปลความหมายโดยการแปลงคำ วลี และ ประโยคเป็นอีกแบบหนึ่งซึ่งยังรักษาเนื้อหาและความหมายเดิมไว้ (Paraphrasing) การให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ (Role playing) และการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ (Problem solving)

3. กิจกรรมที่สร้างเสริมการใช้ภาษาแบบขยายความ (Elaboration) ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมักจะไม่สามารถสื่อความหมายได้อย่างพอเพียงทั้งในการพูดและการเขียน จะเห็นได้จากการที่ผู้เรียนมักจะใช้ประโยคเดี่ยวๆ มากกว่าที่จะใช้เป็นประโยคที่มีความสลับซับซ้อน ดังนั้นการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมประเภทนี้จะเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกทางความคิด และสื่อความหมายได้ ตลอดจนสามารถขยายข้อความในประโยคได้

4. กิจกรรมที่สร้างเสริมให้ผู้เรียนสร้างประโยคหรือข้อความใหม่ ๆ ในภาษาที่สองได้ กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การเขียนโคลง เรื่องสั้น หรือการเขียนเรื่องจากรูปภาพหรือการ์ตูน

ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ทั้งนี้ผู้เรียนจะสามารถปรับใช้ภาษาได้หลากหลายตามความเหมาะสม รวมทั้งสื่อความหมายและขยายข้อความของประโยคได้กว้างขึ้นและสร้างประโยคหรือข้อความใหม่ได้

1.4 หลักการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น จี. คอร์ตีส (G.Cortez. 1981). และ แครีเรียร์ (Carrier. 1982:7). ได้ให้ข้อควรพิจารณาในการเลือกใช้เกมหรือกิจกรรมต่างๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนไว้ ได้แก่ ระดับของผู้เรียน วัตถุประสงค์หลักของกิจกรรม เช่น การฝึกภาษาหรือทักษะเฉพาะ หรือการฝึกทั่วไป ความสนใจของผู้เรียนและแรงจูงใจ ช่วงเวลาและระยะเวลาที่ทำกิจกรรม ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการทำกิจกรรม ต้องชัดเจนและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกสำนวนภาษาในการเข้าร่วมกิจกรรม ความชอบและความสนใจของผู้เรียนต่อกิจกรรม ความน่าสนใจของกิจกรรมทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนานและเพลิดเพลิน

สกริเวอร์เนอร์ (Scrivener. 1994 : 29-30). ได้เสนอแนะหลักการจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยผู้สอนควรทำความเข้าใจกับกิจกรรมและสื่อที่ใช้ในกิจกรรม โดยทดลองใช้กิจกรรมนั้นก่อนและคำนึงถึงขั้นตอนในการทำกิจกรรม เวลา บทบาทของผู้สอนในขณะที่ทำกิจกรรม ความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้น รวมทั้งคำสั่งที่ใช้ในกิจกรรม นอกจากนั้นควรให้ผู้เรียนมีการเตรียมตัวในการทำกิจกรรมโดยมีการนำเข้าสู่ตัวกิจกรรม (Lead-in) ซึ่งจะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดย

อาจใช้คำถาม หรือรูปภาพ หลังจากนั้นผู้สอนอาจใช้การกำหนดสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

สรุปการจัดกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนควรใช้กิจกรรมที่หลากหลายให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร วัตถุประสงค์หลักของกิจกรรมและระดับของผู้เรียน โดยผู้สอนต้องศึกษาหลักการ วิธีการกิจกรรมอย่างถ่องแท้และใช้สื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติจนบรรลุวัตถุประสงค์ได้

1.5 ประโยชน์ของกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

การจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน เปรียบเสมือนหัวใจของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งอาจสรุปความสำคัญของการจัดกิจกรรมได้ดังนี้

1. กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ผู้เรียนมีโอกาสได้นำความรู้ทางภาษาในด้านต่างๆ เช่น เสียง ศัพท์ โครงสร้าง มาใช้ประกอบกันเพื่อให้สื่อความหมายได้ตามที่ต้องการ

2. กิจกรรมช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา เพราะการทำกิจกรรมเป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนเห็นว่าการเรียนรู้ภาษานั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง นอกจากนี้การทำกิจกรรมซึ่งมักเป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการใช้ภาษามากกว่าให้ทำงานพร้อมกันทั้งชั้นในแบบเดิม ซึ่งมักจะมีผู้เรียนเพียงไม่กี่คนที่มีส่วนร่วมในการฝึกใช้ภาษาอย่างจริงจัง

3. กิจกรรมช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ เพราะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเองหลังการที่ผ่านการฝึกฝนมาแล้ว

4. กิจกรรมช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ในการทำกิจกรรมผู้เรียนจะได้สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกันในระหว่างผู้เรียนด้วยกันและกับครู ซึ่งความสัมพันธ์นี้ก่อให้เกิดบรรยากาศอันดีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น การสื่อสารระหว่างผู้เรียนเป็นไปโดยอิสระมากกว่าการฝึกใช้ภาษาที่ละคน

สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ กิจกรรมที่นำมาให้ผู้เรียนฝึกควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอันจะเป็นประโยชน์ต่อการใช้ภาษาออกชั้นเรียนต่อไปให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริงเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยเล็งเห็นว่ากิจกรรมการพูดโดยใช้สถานการณ์จำลองนั้น จะช่วยฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาเพื่อการสื่อสารได้ต่อไปในอนาคต ผู้ทำวิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) ในการเรียนการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร และได้ทำการศึกษากิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน และเป็นแนวทางให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้จริงเมื่อเผชิญกับสถานการณ์นั้นๆ

2. เอกสารเกี่ยวกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

2.1 ความหมายของสถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมซึ่งผู้สอนกำหนดสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทำกิจกรรมในสถานการณ์ที่เหมือนสถานการณ์จริง ซึ่งนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายของกิจกรรมสถานการณ์จำลองไว้ สรุปได้ดังนี้

โฮลเด็น (Holden. 1983:89) , สเตอริจ (Sturtridge.1983:1). และ เมนท์ส (Ments. 1999:3-15). กล่าวว่าสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่การจัดสถานการณ์ต่างๆ และสภาพแวดล้อมที่เลียนแบบให้เหมือนหรือมีความใกล้เคียงกับสภาพการณ์จริงให้มากที่สุด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านการปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์ บุคคล พร้อมทั้งใช้ประสบการณ์และความคิดสร้างสรรค์เพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ตามบทบาทที่ได้รับอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้สามารถแสดงบทบาทจนได้รับบรรลุจุดมุ่งหมายของกิจกรรม

ลาดูส (Ladousse. 1987) , สการ์เซลลา และ ออกซ์ฟอร์ด (Scarcella. & Oxford. 1992). ได้ให้ความเห็นว่าสถานการณ์จำลองจะมีความหมายกว้างกว่าบทบาทสมมุติ เช่น สถานการณ์จำลองจะประกอบด้วยส่วนต่างๆ ที่ซับซ้อนกว่า แต่บทบาทสมมุติไม่ยุ่งยาก กะทัดรัด และมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม สถานการณ์จำลองเป็นการเลียนแบบสถานการณ์ในชีวิตจริง ขณะที่บทบาทสมมุติเป็นการสวมบทบาทของผู้ที่มีส่วนร่วมในการแสดง ซึ่งอาจจะเป็นคนที่ยังจำอยู่จริงในชีวิตประจำวัน สถานการณ์จำลองจึงรวมไปถึงบทบาทสมมุติเสมอ

โจนส์ (Jones. 1982:5). กล่าวถึงกิจกรรมสถานการณ์จำลองว่าไม่ใช่การเล่นหรือเกมเพื่อความสนุกสนาน แต่เป็นเหตุการณ์ซึ่งไม่ใช่การสอนโดยผู้สอน แต่ผู้เรียนเป็นผู้ที่เข้าร่วมในเหตุการณ์นั้นและทำให้เหตุการณ์นั้นดำเนินต่อไป โดยผู้เรียนจะได้รับมอบหมายหน้าที่ ภารกิจในสังคมและความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องอยู่ในสถานการณ์นั้นซึ่งต้องมีการแก้ไขและการตัดสินใจรวมอยู่ด้วย

ปรัญนันท์ นิลสุข. (2542-2543 : 47-58 อ้างอิงจาก Tansey. 1969 และ Taylor. & Walford. 1972). ให้ข้อคิดเห็นว่าการใช้สถานการณ์จำลองเป็นเทคนิคในการศึกษาในหลายสาขาเป็นเวลานาน รวมทั้งใช้กับการสอนภาษา ทั้งนี้เพื่อให้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ เพราะเป็นสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่น่าสนใจและท้าทาย

สรุปได้ว่า สถานการณ์จำลองคือการจัดสถานการณ์และสภาพแวดล้อมเลียนแบบให้เหมือนหรือใกล้เคียงสภาพการณ์จริง เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน โดยยึดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงหรือสถานการณ์ที่ใกล้เคียงของจริง ด้วยการกำหนดเงื่อนไขสร้างสถานการณ์ หรือวิธีการที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ได้รับทักษะจากการเรียนรู้มาใช้แก้ปัญหาได้เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์จริง

2.2 วิธีการจำลองสถานการณ์ในการสอนภาษา

คริสโตเฟอร์ และ สมิทซ์ (Christopher. & Smith. 1990). แสดงให้เห็นถึงการสอนภาษาในสถานการณ์จำลองที่อาจกำหนดลักษณะแน่นอนมีแบบแผน (convergent) และไม่เป็นแบบแผน (divergent) ซึ่งรูปแบบที่เป็นแบบแผนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในอดีตแล้วมาคิดว่าจะแก้ปัญหานั้นอย่างไร โดยมีการจัดการระบบอย่างมีแบบแผน มุ่งประเด็นว่าเป็นการแก้ปัญหานั้นในอดีต ส่วนรูปแบบที่ไม่เป็นแบบแผนเป็นการแก้ไขปัญหานั้นเฉพาะหน้าในขณะที่นั้นไม่มีแบบแผนในการปฏิบัติ

อเลสซี และ ทรอลลิป (Alessi. & Trollip. 1991 : 159). ได้กล่าวถึงสถานการณ์จำลองว่าเป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ในการสอนภาษาได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะการเรียนที่มีบทบทวนและการฝึกไปเป็นการเพิ่มแรงจูงใจ การถ่ายโยงการเรียนรู้และประสิทธิภาพ ซึ่งมีประโยชน์ ปลอดภัยและสามารถควบคุมได้เหมือนประสบการณ์จริง

การใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนรู้ในชั้นเรียนนอกจากสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนแล้ว (ปรัชญนันท์ นิลสุข. 2543 : 47-58 อ้างอิงจาก Flaxman. & Stark. 1987). ยังทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วย เช่น การควบคุมเหตุการณ์ การตัดสินใจ การโต้ตอบกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จำลองได้ (Maidment. & Russell. 1973). โดยที่ในชีวิตจริง ผู้เรียนไม่สามารถแสดงปฏิกิริยาเหล่านี้ได้ นอกจากนี้สถานการณ์จำลองยังลดความยุ่งยากซับซ้อนให้น้อยกว่าเหตุการณ์จริง (Megarry. 1969). ในขณะที่ผู้เรียนต้องแก้ไขปัญหามาจากการเรียนรู้ขั้นตอนกระบวนการด้วยตนเองจนเกิดความเข้าใจในคุณลักษณะต่างๆ รวมทั้งการเรียนรู้วิธีการควบคุมเหตุการณ์เหล่านั้น หรือเรียนรู้ว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน (Jones. 1980 : 9). ทักษะที่ได้รับจากการฝึกฝนจะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยและเมื่อเผชิญกับสถานการณ์คล้ายๆกัน ถ้าได้เรียนรู้จะหาทางเลือกและแก้ไขได้ ประสบการณ์ที่ได้รับก็จะช่วยให้วิเคราะห์กระบวนการแก้ไขปัญหานั้นได้ภายหลัง (ปรัชญนันท์ นิลสุข. 2543 : 47-58 อ้างอิงจาก Knapp & Glenn. 1996 : 103). และสามารถควบคุมสถานการณ์นั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าสถานการณ์จำลองว่าเป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ในการสอนภาษาได้อย่างเต็มที่ มีความหมายกว้างกว่าบทบาทสมมุติ เป็นการเลียนแบบสถานการณ์ในชีวิตจริงขณะที่บทบาทสมมุติเป็นการสวมบทบาทของผู้ที่มีส่วนร่วมในการแสดง ซึ่งบทบาทสมมุติและสถานการณ์จำลองมีความคล้ายคลึงและสอดคล้องกัน สถานการณ์จำลองจึงรวมไปถึงบทบาทสมมุติเสมอ

2.3 การจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองในการสอนภาษา

การสอนด้วยสถานการณ์จำลองก็เหมือนกับวิธีการเรียนทั่วไปที่ต้องวางแผนการสอนและจัดการชั้นเรียน สิ่งที่สำคัญที่สุดในการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลอง ซึ่ง ไฮแลนด์ (Hyland. 1993 : 24). ได้เสนอแนะไว้ดังนี้

1. การวางแผน ควรเตรียมปัญหาที่นำสู่บทเรียนที่กระตุ้นการเรียนรู้ภาษา ผู้สอนต้องแจ้งให้ผู้เรียนรู้ว่าจะทำหรือเรียนเกี่ยวกับอะไร เหตุการณ์ที่จะเลียนแบบคืออะไรและเตรียมปัญหาที่ต้อง

ตัดสินใจ พร้อมทั้งวางบทบาทของผู้เรียน จัดกลุ่มเป้าหมายของผู้เรียนและความต่อเนื่องของแต่ละคน รวมทั้งข้อมูลของผู้เรียนแต่ละคน โดยแนบข้อมูลที่มีช่องว่าง กำหนดผู้ควบคุมเหตุการณ์และระยะเวลาที่ใช้ ความต่อเนื่องของรายละเอียด โครงสร้างหรือทักษะทางภาษาที่ต้องการใช้ คำถามเพื่อสอบถามข้อมูล การติดตามงานหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในอนาคต

2. การดำเนินการ เมื่อผู้สอนเลือกสถานการณ์จำลองแล้ว มอบหมายบทบาท และสิ่งแวดล้อมให้กับผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกันในการทำงาน เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสนข้อมูลไม่ควรจะสลับซับซ้อน นอกจากใช้กิจกรรมในห้องเรียนแล้วผู้เรียนอาจค้นคว้าในห้องสมุดหรือเป็นการทำงาน

โจนส์ (Jones. 1982 :114). ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมของสถานการณ์จำลองในการสอนภาษา ดังนี้

1. การจัดลำดับก่อน-หลังของวัตถุประสงค์การสอนในแต่ละสถานการณ์
2. ประเมินระดับความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนแต่ละคน
3. กำหนดขอบเขต รวมทั้งเรื่องราวของสถานการณ์ต่างๆ
4. ถ้าขั้นตอนของภาษาเหมาะสมแล้ว ควรตรวจสอบส่วนประกอบต่างๆ ของสถานการณ์จำลอง เช่น เวลา จำนวนผู้เรียน อุปกรณ์ที่ใช้ปฏิบัติ ระยะเวลา คณะของผู้เรียน และอื่นๆ
5. เมื่อจัดเตรียมทุกขั้นตอนพร้อมแล้ว ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมกิจกรรม
6. ควรพิจารณาว่ามีสิ่งใดที่ควรปรับปรุง แต่ควรระวังว่าการปรับปรุงที่มากเกินไปจะทำให้สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป ไม่เป็นไปตามธรรมชาติที่จะช่วยให้สถานการณ์จำลองนั้นดำเนินไปอย่างราบรื่น

ซาโดว (Sadow. 1987). ให้ข้อคิดเห็นว่าในสถานการณ์จำลองที่สลับซับซ้อน ผู้สอนอาจจะมีรายละเอียดและข้อกำหนดให้ผู้เรียน อาจให้ตัวอย่างและอธิบายงานที่ให้ อาจให้ผู้เรียนศึกษาเหตุการณ์ที่สมมุติขึ้น หรือให้แผนบทบาทสมมุติ ผู้เรียนจะสวมบทบาทสมมุติในสถานการณ์จำลองต่างๆ เช่น ภาษาอังกฤษเทคนิค (Hutchinson. & Sawyer-Lauanno. 1990). ธุรกิจและอุตสาหกรรม

บรามเมอร์ และ ซอเยอร์-ลูคานโน (Brammer. & Sawyer-Lauanno. 1990). , ครูกออล และ เพนนิ่งตัน (Crookall. & Pennington. 1990). ได้รวมสถานการณ์จำลองให้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการสอนภาษาของครูผู้สอนภาษาเพื่อใช้พัฒนาการสอนของตนเองด้วย โดยผู้สอนจะต้องสร้างเหตุการณ์ด้วยการผูกเรื่องที่อาจจะเป็น เรื่องราวปรากฏการณ์ หรือเหตุการณ์สั้น ๆ แล้วจัดสภาพการณ์ที่ตอบคำถามว่า “อะไร” “ที่ไหน” “เมื่อไร” “อย่างไร” และ “มีผลลัพธ์อย่างไร” เมื่อได้กำหนดเงื่อนไขหรือสภาพการณ์แล้ว ผู้สอนก็ต้องจัดกิจกรรมที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าสัมผัสสถานการณ์นั้นด้วยการลงมือคิด ลงมือทำ และลงมือแก้ไขปัญหาจนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามลำดับขั้นตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

แนพพ์ และ เกลน (Knapp. & Glenn. 1996 : 103). ได้เสนอแนะว่าการจัดกิจกรรม การคิด การทำ และแก้ปัญหา บางครั้งก็ต้องมีวัสดุ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือต่าง ๆ มาเสริมให้มีสภาพการณ์สมจริงมากขึ้น รวมทั้งต้องการเน้นประเด็นที่เกี่ยวกับกาลเทศะ เพื่อช่วยให้พฤติกรรมที่ต้องการฝึกฝนเปลี่ยนแปลงในทางดีแสดงออกมาด้วย

เกรดเลอร์ (Gredler. 1992 : 119 – 120) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของสถานการณ์จำลองสำหรับการฝึกทักษะทางภาษาไว้ว่า ควรจะเป็นการสร้างสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนสนใจและอยากสวมบทบาท เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างเต็มที่ โดยเน้นการใช้ภาษาซึ่งผู้เรียนจะได้มีส่วนร่วมกับบทบาทนั้นๆ ส่วนสถานการณ์ที่สร้างขึ้นมาควรมีความหลากหลายและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาในการแก้ปัญหาและหาข้อสรุปในการแสดงสถานการณ์นั้นด้วยตนเอง

สกิน (Skehan. 1998 อ้างอิงจาก Ladousse. 1987). ได้อธิบายโดยสรุปกิจกรรมสถานการณ์จำลองว่าผู้เรียนจะเป็นศูนย์กลางของการเรียนแต่จะสรุปจบโดยผู้สอน โดยยกตัวอย่างของ “การละลายพฤติกรรม” (Ice breaking) และ “เกมบุคคลที่มีชื่อเสียง” (Famous People) ว่าผู้เรียนสามารถเข้าถึงบทบาทสมมุติอย่างง่ายในเกม ผู้เรียนคนหนึ่งจะทำตัวเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง ส่วนผู้เรียนคนอื่นถามคำถาม เพื่อเดาไปตามแต่ละคนว่าเป็นบุคคลใด สำหรับการละลายพฤติกรรมจะมีความสลับซับซ้อนกว่า อย่างไรก็ตาม สถานการณ์จำลองซึ่งเกิดขึ้นหลายๆ ครั้งอาจจะตามด้วยการประมวลผล ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การปฏิสัมพันธ์ (Skehan. 1998). และควรจะมีการแข่งขันกัน (Ladousse. 1987). ผู้สอนควรจัดสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน เพื่อช่วยให้ตัดสินใจตามเหตุการณ์ที่ถูกจำลองขึ้นโดยเลือกปัญหาที่เหมาะสม สำรวจและกำหนดหน้าที่ของผู้เข้าร่วมและอื่นๆ

2.4 ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ครุคอลล (Crookall. 1990:34). ได้เสนอวิธีการจัดสถานการณ์จำลองไว้ 2 แบบ ในขั้นตอนของการนำเสนอเนื้อหาและขั้นฝึกภาษา ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบ 3 P. Procedure

- Presentation	ขั้นการนำเสนอเนื้อหา
- Practice	ขั้นฝึกใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด
- Production	ขั้นนำเสนอผลงานจากสิ่งที่ได้เรียนมา

2. แบบ 4 P. Procedure

- Production	ขั้นนำเสนอสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เผชิญกับปัญหา ก่อนเข้าสู่การนำเสนอเนื้อหาภาษาใหม่
- Presentation	ขั้นการนำเสนอเนื้อหาภาษาใหม่
- Practice	ขั้นฝึกใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด

- Second Production ชั้นแสดงสถานการณ์จำลองครั้งที่ 2 เพื่อฝึกใช้ภาษาที่ได้
เรียนนำมาใช้กับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด

ขั้นตอนที่สองนี้เหมาะที่จะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงการใช้ภาษาที่ยังบกพร่องอยู่ ซึ่งทั้งสอง
ประเภทนั้นจะมีข้อแตกต่างอยู่คือ แบบ 3 P. เหมาะกับผู้เรียนภาษาระดับเริ่มต้น แต่แบบ 4 P. นั้น
เหมาะกับผู้เรียนระดับกลางและมีภูมิหลังต่างระดับกัน

สมพงษ์ จิตระดับ (2530 : 76 - 77). ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนโดยใช้สถานการณ์
จำลอง ซึ่งลักษณะเหมือนกับ ครูกออล (Crookall). อันประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมหรือขั้นนำ เป็นขั้นที่เริ่มนำเข้าสู่บทเรียนโดยการให้ข้อมูลเบื้องต้นแก่ผู้เรียน
การเล่าเรื่องสรุปของสถานการณ์ที่นำมาใช้ บอกวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รู้ แนะนำรูปแบบ
ของสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น สร้างความเข้าใจเบื้องต้น การแบ่งกลุ่ม การทำความเข้าใจกับ
เกณฑ์ กติกาต่างๆ บทบาทของผู้เรียนบางคน เป็นต้น

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม ในขั้นนี้ผู้เรียนจะปฏิบัติตามกิจกรรมที่ระบุไว้ตามบทบาทที่ได้รับ

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล เมื่อกิจกรรมสิ้นสุดลง ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์
ประสบการณ์ต่างๆ ในขณะที่ปฏิบัติตามกิจกรรม สาเหตุและผลที่เกิดขึ้นของกิจกรรมของความสัมพันธ์
ระหว่างกฎเกณฑ์กติกา การเปรียบเทียบข้อมูลที่เกิดขึ้นจากการศึกษาร่วมกัน

4. ขั้นสรุปเน้นให้ผู้เรียนเปรียบเทียบเนื้อหาของสิ่งที่เรียนรู้กับชีวิตจริง การประยุกต์
เชื่อมโยงเหตุการณ์จริงกับสถานการณ์จำลองให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ
จริงต่อไป

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนโดยดัดแปลงขั้นตอนการสอนจาก
แบบของ ครูกออล (Crookall, 1990:34). และ สมพงษ์ จิตระดับ (2530 : 76 - 77). เนื่องจากเป็น
รูปแบบการสอนที่มีขั้นตอนในการสอนเหมาะสมกับระดับและความสามารถของผู้เรียน โดยมี
ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำบทเรียน (Presentation) เป็นขั้นนำเสนอเนื้อหาในแต่บทเรียน
2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นฝึกใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด
3. ชั้นแสดงสถานการณ์จำลอง (Production) เป็นขั้นเสนอผลงานที่ได้เรียนมา
4. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล (Discussion) เป็นขั้นวิเคราะห์ถึงจุดอ่อนเพื่อปรับปรุงการ
ใช้ภาษาและอภิปรายถึงผลที่ได้รับในการเรียนรู้

ซึ่งผู้เรียนสามารถฝึกภาษาได้อย่างเต็มที่และมี ส่วนร่วมในการเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นภาย
หลังจากการทำกิจกรรมรวมทั้งมีแนวทางที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงตามขั้นตอนนั้นๆ

โดยสรุป การจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองในการสอนภาษา ต้องกำหนดวัตถุประสงค์ใน
การเรียน วางแผนบทเรียน กำหนดสถานการณ์ กำหนดบทบาทของผู้เรียนควรมีการวางแผน
บทเรียน วัตถุประสงค์ในการสอน รายละเอียดและข้อกำหนดของผู้เรียน ทั้งนี้กิจกรรมควรเปิด
โอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาตามจุดประสงค์ที่วางไว้ โดยมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนอื่นๆ รวมทั้งเรียนรู้
การแก้ปัญหาและสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้จริง

2.5 ประโยชน์ในการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษา

เนื่องจากสถานการณ์จำลองเป็นการสอนที่แก้ปัญหา การฝึกใดๆ ที่ใช้สถานการณ์จำลองจะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบตามกฎหมายของผู้เรียนเองและทำสิ่งที่ดีที่สุดที่จะสามารถทำได้ในสถานการณ์ซึ่งผู้เรียนจะสามารถค้นพบด้วยตัวเอง (Jones. 1982 : 113). ซึ่งในใบงาน (Task) ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้จากบทเรียนและบทบาทในสถานการณ์จำลองเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำมาใช้กับทักษะทางสังคม การเรียนรู้ของผู้เรียนจะมีประสิทธิภาพเมื่อผู้เรียนได้อยู่ในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียงสถานการณ์จริง ผู้สอนจึงต้องสร้างสภาพการณ์เพื่อกำหนดเงื่อนไข เหตุการณ์ และกิจกรรมที่เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามกาลเทศะที่แตกต่างกันไป (Tansey. 1969 : 20). การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนสามารถฝึกแสดงบทบาทในสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป รวมทั้งมีการแก้ปัญหาในสถานการณ์นั้นๆ ด้วย ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์จากกิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนการพูด

ริชาร์ด และ ร็อดเจอร์ (Richards. & Rodgers. 1986). ได้กล่าวถึงสถานการณ์จำลองว่าเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีของภาษา มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ โครงสร้างของประโยค (structural) หน้าที่ (functional) และการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (interactional) กระบวนการของสถานการณ์จำลองอยู่ในส่วนของการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งองค์ประกอบนี้จะมองภาษาที่มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มบุคคล สถานการณ์จำลองช่วยเสริมประสิทธิภาพในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการติดต่อกันภายในสังคมอย่างมาก ในการฝึกสถานการณ์จำลองจะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมต้องยอมรับหน้าที่และความรับผิดชอบและทำสิ่งที่ดีที่สุดที่สามารถทำได้ในสถานการณ์ซึ่งผู้เรียนจะค้นพบด้วยตัวเอง

อดัม (Adam. 1973). ได้เสนอแนะว่าการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษา เป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้ใช้ภาษาในการสื่อสาร ซึ่งอาจจะต้องแสดงหน้าชั้นเรียน ผู้เรียนบางคนอาจมีความอายและไม่ค่อยแสดงออก สถานการณ์จำลองจะเป็นงานที่ทำเป็นกลุ่มหรือเป็นการตัดสินใจของกลุ่มทุกคนมีส่วนร่วม ผู้สอนก็จะไม่ขัดจังหวะขณะที่ใช้สถานการณ์จำลองอยู่

สการ์เซลลา และ ครูกอลล์ (Scarcella. & Crookall. 1990). เสนอแนะว่าผู้สอนจะจัดสถานการณ์จำลองอย่างไรเพื่อให้ได้ผลกับภาษาที่สอง มีความกระตือรือร้น และมีความรู้สึกในทางบวก ได้แก่ การตัดสินใจ ความรู้สึก และทัศนคติ การใส่ข้อมูลที่ให้ในสถานการณ์จำลอง เพราะผู้เรียนจะเข้าใจในการสื่อสารตามการเล่นในกฎของตัวเอง การมีปฏิสัมพันธ์ที่ทำให้ผู้เรียนลืมนำกำลังเรียนภาษาใหม่อยู่ ผู้เรียนมีโอกาสดลองพฤติกรรมใหม่ในสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย ช่วยให้พัฒนาแรงจูงใจอย่างยาวนานในการเพิ่มภาษามากขึ้นและทัศนคติในทางบวก การจำลองปัญหาในชีวิตจริงยังช่วยให้ ผู้เรียนพัฒนาความคิดอย่างมีระบบและทักษะในการแก้ปัญหา

โจนส์ (Jones. 1982 : 112 - 120). กล่าวว่าสถานการณ์จำลองทำให้ผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทเป็นพี่เลี้ยง (Monitor) ทั้งทางด้านภาษาและการปฏิบัติ ให้โอกาสผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาจาก

บทเรียนมาสู่การใช้ภาษาในสถานการณ์จริง สร้างแรงจูงใจในการฝึกภาษา สร้างความเป็นกันเองในกลุ่มผู้เรียนซึ่งอาจมีวัฒนธรรมต่างกัน และยังเป็นเครื่องมือในการประเมินทักษะและความสามารถของผู้เรียนได้ด้วย

เกลดเลอร์ (Gledler. 1992 : 118). กล่าวว่าสถานการณ์จำลองขยายขอบเขตการสื่อสารให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติหรือมีส่วนร่วม ผู้เรียนจะมีประสบการณ์ในการใช้ภาษา มีการเปลี่ยนบทบาทและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความรับผิดชอบต่อบทบาทที่ได้รับในกระบวนการเรียนรู้ เข้าถึงความหลากหลายของทักษะต่างๆ ในการสื่อสารในแต่ละสถานการณ์ ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทั้งการอ่าน การระดมความคิด การปรึกษาหารือ และการเขียน

เคอร์รี่ (Kerr. 1977 : 9 – 10). ชี้ว่าสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันอย่างมีวัตถุประสงค์มากกว่าการทำแบบฝึกหัดเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนจะได้ใช้ทักษะทั้งสี่ผสมผสานกัน ในการอ่าน และฟังคำสั่งข้อมูล ใช้ทักษะในการพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล รวมทั้งใช้ทักษะการเขียนในการบันทึกข้อมูลต่างๆ

วอล์คเกอร์ (Walker. 1997 : 3). กล่าวถึงการใช้สถานการณ์จำลองในการฝึกพูดว่า สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารและสร้างความเข้าใจในเรื่องที่สื่อสารอย่างลึกซึ้ง เพราะผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาสื่อสารกันในสถานการณ์ที่จำลองมาจากชีวิตประจำวัน และยังช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารกันอย่างมีความหมายมากขึ้นด้วย

ไฮแลนด์ (Hyland. 1993 : 16-17). ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจ และใช้ภาษาสื่อสารตามจุดมุ่งหมาย เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะครบทั้งสี่ทักษะ พัฒนาความคล่องแคล่วและความสามารถทางด้านการคิด เพราะผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองที่ต้องใช้เหมือนสถานการณ์จริง รวมทั้งลดความกดดันในการเรียนภาษาใหม่ที่ได้เรียนรู้

สรุปได้ว่า กิจกรรมสถานการณ์จำลองในการสอนภาษาเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน โดยมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ ซึ่งผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ได้ว่าต้องปฏิบัติอย่างไรเมื่อเผชิญกับสถานการณ์เหล่านั้น เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาและฝึกฝนภาษาใหม่ที่เรียนรู้การฝึกทักษะด้วยความสนใจในสิ่งแวดล้อมที่ผู้สอนจัดขึ้น ผู้เรียนมีโอกาสดีกัดการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่โดยไม่ต้องกังวลเรื่องการแสดงออก มีส่วนร่วมในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลาย ทำให้สามารถนำไปใช้ได้สถานการณ์จริง

2.6 บทบาทของผู้สอน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองนั้น ผู้สอนจะต้องรับบทบาทดังนี้

- ผู้สอนคือผู้กำหนดบทบาทของผู้เรียน แต่ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนร่วมกิจกรรม หากเป็น

เพียงผู้ควบคุมเหตุการณ์ ช่วยจัดกระบวนการเรียนให้ดำเนินไปได้ด้วยดี โดยให้ผู้เรียนแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง (Jones.1982).

- ผู้สอนควรเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นศูนย์กลางในชั้นเรียน ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแทน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนลดความกังวลและมีอิสระในการเรียนรู้ ไม่รบกวนหรือขัดขวางการตัดสินใจของผู้เรียน (Scarcella & Oxford. 1992).

- ผู้สอนควรเพิ่มความรับผิดชอบบทบาทในสถานการณ์จำลอง กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นและตรงประเด็นมากที่สุด (Burns. & Gentry. 1998).

สรุปบทบาทของผู้สอนในการสอนภาษาโดยใช้สถานการณ์จำลอง ผู้สอนต้องทำหน้าที่เป็นผู้จัดกระบวนการสอนให้ดำเนินไปได้ด้วยดี โดยให้อิสระและไม่รบกวนหรือขัดขวางการตัดสินใจของผู้เรียน

2.7 บทบาทของผู้เรียน

ในการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองนั้น ผู้เรียนจะต้องรับบทบาท ดังนี้

- ผู้เรียนจะสวมบทบาทที่กำหนดในสถานการณ์จำลอง ถ่ายทอดเป็นคำพูด บัทรคำสั่ง โดยใช้ทักษะการตัดสินใจในการแก้ปัญหาโดยการทำงานเป็นกลุ่ม (Scarcella. & Oxford. 1992).

- ผู้เรียนศึกษารายละเอียดของกระบวนการที่เรียนรู้ของผู้เรียนเอง ใช้บทบาทสมมุติหรือสถานการณ์จำลองให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Burns. & Gentry. 1998).

โดยสรุปผู้เรียนต้องใช้ทักษะการตัดสินใจในการแก้ปัญหาจากการทำงานเป็นกลุ่มโดยบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมทำสถานการณ์จำลอง

3. การประเมินผลทางภาษา

การประเมินผลการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2544 : 243). ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนที่ผู้สอนจะต้องจัดทำอย่างต่อเนื่องทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน เพื่อที่จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง กระบวนทัศน์ใหม่ในการประเมินจึงมุ่งที่จะประเมินทั้งกระบวนการ (Process) ผลการปฏิบัติหรือผลงาน (Product) การออกแบบการประเมินในชั้นเรียนจะต้องครอบคลุมการประเมินพัฒนาการ การประเมินกระบวนการเรียนรู้และการประเมินผลสัมฤทธิ์และประเมินอย่างต่อเนื่อง เพื่อชี้ให้เห็นจุดแข็ง-จุดอ่อน และความก้าวหน้าของผู้เรียน

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ 2544. :244-245). ส่วนลักษณะภาษาที่นำมาประเมินควรเป็นภาษาที่ใช้ในสถานการณ์การสื่อสารตามสภาพจริง การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรประเมินการสื่อความหมายจริงๆ ไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ และควรวัดให้ครอบคลุม นั่นคือต้องประเมินความรู้ เนื้อหาทางภาษา ซึ่งประกอบด้วย เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ประเมินทั้งความสามารถหรือประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึงทักษะในการนำความรู้ไปใช้ การเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ และประเมินขอบเขตของการใช้ภาษา

การประเมินผลทางภาษา จึงไม่ได้มีลักษณะเป็นเส้นตรงแต่เป็นแบบวงจร โดยแต่ละส่วนมีหน้าที่ให้ข้อมูลแก่กันและกัน และควรนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนมา และเพื่อให้เกิดความรู้สึกรู้อย่างแท้จริงในสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเอง โดยจะต้องประเมินจากความสามารถทางภาษา ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคมและวัฒนธรรม ความสามารถทางการเรียบเรียงถ้อยคำ และความสามารถในการใช้วิธีการทดแทนต่าง ๆ เพื่อดำเนินการสื่อสารให้ต่อเนื่อง

3.1 การวัดและการประเมินผลการพูดภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผู้สอนสามารถเลือกใช้เทคนิคการประเมินภาษาหลาย ๆ รูปแบบในการวัดผลความสามารถของผู้เรียน โดยวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จัดลำดับตามความยากง่าย จากแบบจำกัดคำตอบไปสู่แบบที่สามารถตอบได้อย่างอิสระโดยกำหนดไปในทิศทางเดียวกัน การพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน การวัดและการประเมินผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ฮีตัน (Heaton. 1990 : 61 – 66) ; เวียร์ (Weir. 1993 : 46-61) และ อันเดอร์ฮิลล์ (Underhill. 2000 : 44-87) ได้เสนอรูปแบบและวิธีการประเมินการพูดไว้ในลักษณะเดียวกัน ดังนี้

1. การเล่าเรื่องหลังจากการได้อ่านแล้ว ผู้เรียนจะอ่านเรื่องที่กำหนดไว้ แล้วเล่าเรื่องที่อ่านให้ผู้สอนฟัง

2. การสัมภาษณ์ เป็นการทดสอบทักษะการฟัง – พูด ที่ดีแบบหนึ่ง เพราะผู้เรียนจะอยู่ในสถานการณ์จริง จะเริ่มต้นด้วยการให้ผู้เรียนบอกรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว โดยผู้สัมภาษณ์จะต้องทำให้ผู้เรียนสบายใจ ไม่เกิดความกังวล ผู้สัมภาษณ์ควรเลือกคำถามที่นำไปสู่คำตอบที่น่าสนใจ และควรให้คะแนนผู้เรียนหลังจากการสอบแล้ว

3. การบรรยายภาพ ภาพที่ใช้ควรมีผลต่อการใช้รูปแบบทางภาษามองเห็นได้ชัดเจน วิธีการใช้ภาพในการประเมินผล อาจจะใช้การบรรยายภาพ โดยมีผู้เรียนเป็นกลุ่ม การเปรียบเทียบภาพ การจัดลำดับภาพเพื่อเล่าเรื่องหรือบรรยายสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น การลำดับภาพจะแสดงให้เห็นถึงกระบวนการในการทำสิ่งต่างๆเป็นลำดับ การบอกคำพูดของคนในภาพเพื่อเป็นการแสดงความสามารถในการพูดของผู้เรียน การบอกเส้นทางตามแผนที่

4. การถ่ายโอนข้อมูลโดยการบรรยายภาพชุด ผู้เรียนจะได้รับภาพชุดที่เรียงลำดับเหตุการณ์ และมีเวลาศึกษาภาพชุดเหล่านั้น โดยผู้เรียนจะต้องเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ในภาพโดยใช้ภาษาในรูปอดีตกาล

5. การสอบโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา สามารถทดสอบผู้เรียนได้ในจำนวนมาก และเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษ โดยอาจบันทึกคำถามต่างๆ ลงในแถบบันทึกเสียง และกำหนดสถานการณ์สั้นๆให้ เพื่อที่ผู้เรียนสามารถโต้ตอบได้ตามสถานการณ์ การกำหนดสถานการณ์ในชีวิตจริง ผู้เรียนสามารถถามและตอบตามที่ได้ยินจากแถบบันทึกเสียง กำหนดให้

ผู้เรียนอ่านบันทึกประจำวัน ผู้เรียนจะสนทนาโต้ตอบกับเสียงจากแถบบันทึกโดยอาศัยข้อมูลจากบันทึกที่ได้อ่าน

6. การใช้บทบาทสมมติ ผู้สอนจะกำหนดบทบาทและสถานการณ์ให้ผู้เรียนอย่างชัดเจน โดยผู้เรียนไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า และจะแสดงตามบทบาทและสถานการณ์ที่ได้รับ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 79). ได้เสนอรูปแบบการทดสอบความสามารถในการพูดไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. การพูดเดี่ยว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การกล่าวแสดงความคิดเห็น การวัดความสามารถทักษะการพูดประเภทนี้มักใช้วิธีการสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะพูดตามเนื้อหาที่ได้เตรียมมา

2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนา ซึ่งมักเป็นการพูดระหว่างบุคคลสองคน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการสอบ เป็นผู้ป้อนคำถามให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะการพูดของตน การสนทนามักเริ่มต้นด้วยการทักทาย เพื่อให้ผู้เรียนได้คลายความเครียดหรือความวิตกกังวลที่เกิดขึ้น และช่วยให้คุ้นกับสถานการณ์การสอบได้ดีขึ้น ต่อจากนั้นจะเป็นการเข้าเรื่องสู่เรื่องที่มุ่งทดสอบ ซึ่งอาจเป็นเรื่องทั่วไปตามบทบาทสมมติที่กำหนดให้ผู้เรียน เช่น การถามทิศทาง การสั่งอาหารในภัตตาคาร ฯลฯ หรือเป็นการพูดแสดงความคิดเห็นเรื่องการเมือง การศึกษา เหตุการณ์ปัจจุบัน การพูดเกี่ยวกับแผนการในอนาคตของตนเอง เช่น การศึกษาต่อ การทำงาน ฯลฯ

3. การอภิปรายหรือโต้วาที ซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีกรรมการให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตามการพูดแบบนี้ มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน

กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 250) แบ่งการทดสอบทักษะทางการพูด ดังนี้

1. การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดยการให้ตัวแนะที่สามารถมองเห็นได้ แต่ผู้เรียนควรมีความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน การให้ตัวแนะที่เป็นคำพูด อาจใช้ภาษาแม่ หรือภาษาที่เรียน หรือบางครั้งอาจเขียนก็ได้ การสอบพูดปากเปล่าด้วยวิธีการทดสอบแบบ Single-skill test และ Integrative test การเล่าเรื่อง (Narrative Task) เล่าเรื่องให้ฟังแล้วไปเล่าต่อให้เพื่อนฟัง แล้วบันทึกเทปไว้ การพูดตามสถานการณ์สมมติโดยใช้ภาษาตามหน้าที่ (Function) ที่เหมาะสม

2. การพูดโดยอิสระในสถานการณ์สื่อสารอย่างแท้จริง เช่น บรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่ ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ควรให้หลายๆ หัวข้อ บรรยายสิ่งของ บุคคล ฯลฯ พูดเพื่อสนับสนุนความคิดของตนเองโต้แย้ง ปฏิเสธ พูดหักล้างข้อโต้แย้ง สนทนาและสัมภาษณ์ เนื้อหาในการสัมภาษณ์ ควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน แบบสัมภาษณ์ที่เป็นนามธรรม ได้แก่ การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจให้อ่านบทความที่เตรียมไว้ล่วงหน้า การสนทนาจะเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน ให้พูดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่างๆ เช่น บทความ ภาพ วีดิทัศน์ ฯลฯ ให้พูดสรุปจากเอกสาร

จะเห็นได้ว่าการวัดและการประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งล้วนแต่เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถแสดงความสามารถในการพูดได้อย่างเต็มที่ ซึ่งผู้ประเมินสามารถเลือกและปรับใช้ได้ตามความเหมาะสมของผู้เรียน

3.2 เครื่องมือวัดและประเมินผลทางภาษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกณฑ์การให้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญต่างๆ โดยเริ่มจาก The Foreign Service Institute Oral Interview (FSI) ซึ่ง FSI พัฒนาโดยสถาบันวิจัยบริการชาวต่างชาติของรัฐบาลอเมริกา เพื่อใช้เป็นเกณฑ์การให้คะแนนและเป็นตัวชี้วัดที่อธิบายถึงความคล่องแคล่วของภาษาสำหรับปรัศหรัวมต่างชาติที่ทำงานในสถานทูตและทำธุรกิจอื่นๆ ระดับการวัดแบบ FSI ประเมินทั้งสี่ทักษะของการใช้ภาษา (ฟัง, พูด, อ่านและเขียน) เกณฑ์การวัดเป็นการอธิบายผลของกิจกรรมทักษะทางการพูดภาษาเพื่อการสื่อสาร ทุกระดับแสดงถึงพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งเป็นประโยชน์เมื่อตั้งเป้าหมายในการเรียนภาษา หรือประเมินค่าความก้าวหน้าของผู้เรียน ตัวอย่างของระดับการวัด จะใช้ระดับการวัดของ FSI คือ จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษา (Language Learning Goals) และ การประเมินผลความก้าวหน้าในการเรียน (Evaluating your Progress) ตัวชี้วัดนี้ได้อธิบายรวมถึงความคล่องแคล่วทางภาษา ตั้งแต่ระดับศูนย์ (ไม่มีความคล่องแคล่ว) จนถึงระดับห้า (พูดได้คล่องแคล่วเหมือนภาษาแม่) (http://en.wikipedia.org/wiki/ILR_scale). แบบของ FSI เป็นการให้คะแนนการพูดที่ตัดสินความสามารถในการพูดของผู้เรียน แบ่งเป็น 5 ขั้น ดังนี้

ระดับ 5 พูดได้เหมือนเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา ใช้ภาษาได้ดีเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาที่มีความรู้ในทุกรูปแบบ

ระดับ 4 ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องเหมาะสมกับความต้องการในสายอาชีพ เข้าใจและสนทนาในเรื่องประสบการณ์ของตนเองอย่างคล่องแคล่ว โดยใช้ศัพท์อย่างถูกต้องชัดเจน สามารถโต้ตอบได้ถูกต้องแม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย

ระดับ 3 สามารถพูดได้ถูกต้องทั้งไวยากรณ์ และศัพท์ในการสนทนาอย่างเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการ ในเรื่องเกี่ยวกับสังคม อาชีพ และวิชาการ สามารถอภิปรายในหัวข้อที่สนใจ รู้ศัพท์มากพอที่จะคุยโดยไม่ต้องคิดหาศัพท์ในขณะที่พูด สำเนียงยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง

ระดับ 2 สามารถใช้ภาษาได้เพียงพอที่จะอยู่ในสังคม แต่ในวงจำกัดเฉพาะอาชีพ มีความมั่นใจในการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ส่วนใหญ่ได้ สามารถจับใจความในบทสนทนาต่างๆ ไปสำเนียงแม้จะผิดอยู่บ้าง แต่ก็เข้าใจง่าย มีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง

ระดับ 1 สามารถใช้ภาษาเพื่อสนทนาในชีวิตประจำวันหรือทำธุรกิจ ถามและตอบในเรื่องที่มีความคุ้นเคย เข้าใจประโยคคำถามและบอกเล่าธรรมดาได้ เข้าใจภาษาในระดับช้ากว่าปกติ คำศัพท์ที่ใช้ในการสนทนาไม่เพียงพอที่จะแสดงความคิดเห็น

ผู้เรียนภาษาส่วนมากจะมีความพอใจเมื่อได้รับถึงระดับ 3 ซึ่งเป็นความคล่องแคล่วชำนาญระดับมืออาชีพ ระดับนี้เป็นตัวแทนที่ได้รับโดยแท้จริงและเป็นไปได้มากที่สุดในการเรียนภาษา

เพราะฉะนั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่จะรู้สึกว่าการแบ่งระดับความสามารถจะช่วยให้การแบ่งระดับของความคล่องแคล่วระดับต่ำได้เป็นอย่างดี

ฮิสส์ (Higgs. 1984). ได้แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนจะเน้นทักษะในการพูด เป็นห้าระดับในการวัด แต่ละชั้นมีขนาดต่างกัน มีอยู่ 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 ยอดเยี่ยม พูดได้ใกล้เคียงเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา ใช้ภาษาได้ดีเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา รู้ศัพท์มารวมทั้งสำนวน ภาษาถิ่นและวัฒนธรรม พูดสื่อสารได้ตรงประเด็นเป็นที่เข้าใจชัดเจน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พูดเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว รวดเร็ว ใช้ศัพท์สำนวน โครงสร้างประโยคถูกต้อง

ระดับ 4 ดีมาก ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ ใช้ศัพท์ที่ถูกต้องชัดเจน สามารถโต้ตอบได้แม้อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย สามารถเข้าใจและสื่อสารได้ดี พูดสื่อสารได้ตรงประเด็นเป็นที่เข้าใจชัดเจน พูดเป็นธรรมชาติ ใช้ศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคถูกต้อง

ระดับ 3 ดี สามารถพูดได้ถูกต้องทั้งในการสนทนาอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เข้าใจภาษาที่มีความเร็วในอัตราปกติ รู้ศัพท์มากพอที่จะพูดได้ ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง พูดสื่อสารเป็นที่เข้าใจ ใช้ศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคถูกต้อง

ระดับ 2 ปานกลาง พูดสื่อสารพอเป็นที่เข้าใจ สามารถจับใจความสำคัญในบทสนทนาทั่วไป ใช้ศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคง่าย ๆ มีที่ผิดบ้างหรือพูดสื่อสารได้ ใช้สำนวน โครงสร้างถูก มีการใช้ไวยากรณ์อยู่บ้าง แต่ลักษณะการพูดเป็นแบบท่องจำ

ระดับ 1 พอใช้ สามารถเข้าใจภาษาในระดับช้ากว่าปกติ มีการพูดซ้ำ ๆ คำศัพท์ที่ใช้ในการสนทนาไม่เพียงพอที่จะแสดงความคิดเห็น พูดในเรื่องเบื้องต้นเท่านั้น ออกเสียงและใช้ไวยากรณ์ยังไม่ถูก พยายามพูดแบบท่องจำ ตะกุกตะกัก สื่อสารได้น้อยมาก

ระดับ 0 แย่ ไม่พูดเลย

สกิน (Skehan. 1995 : 10-11). ได้กล่าวถึงการวัดระดับความสามารถด้านทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ซึ่งพิจารณาจากความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีการแบ่งระดับความสามารถในการใช้ภาษา ออกเป็น 5 ระดับ ตามระบบ ดังนี้

ระดับ 5 ใช้ภาษาได้เหมาะสมทุกสถานการณ์เทียบเท่าเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา

ระดับ 4 ปรับระดับภาษาให้เหมาะสมกับระดับผู้ฟังได้ ให้คำปรึกษาโน้มน้าว เจรจาต่อรองได้

ระดับ 3 ร่วมสนทนาในลักษณะที่เป็นกันเองและเป็นทางการได้ รู้จักแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ร่วมสนทนาในหัวข้อที่ไม่คุ้นเคย แสดงความเห็นพร้อมทั้งเหตุผลสนับสนุนได้

ระดับ 2 ร่วมสนทนาในลักษณะที่เป็นกันเองและเป็นทางการได้ ให้ข้อมูลอย่างเป็นขั้นตอน บรรยายลักษณะ รายงานเล่าเหตุการณ์ได้

ระดับ 1 ใช้ภาษาได้บ้าง ถามคำถามง่าย ๆ และร่วมสนทนาสั้น ๆ ได้

จากการจัดระดับการวัดความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร สามารถวัดได้จากพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ที่ผู้เรียนแสดงออกมา ได้แก่ ความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ การออกเสียง ไวยากรณ์ และคำศัพท์ ผู้วิจัยได้เลือกประยุกต์สร้างเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารจากนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น มาปรับปรุงให้สอดคล้องในการใช้วัดระดับความสามารถของผู้เรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

มีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในประเทศ

ชัยวัฒน์ ตันตพรังษี (2523). ทำการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้เกมและสถานการณ์จำลอง ผลของการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค 6 (อ.314) โดยการฝึกใช้ภาษาสื่อสารกันโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ฝึกใช้ภาษากันโดยใช้เกม

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536). เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง การพูดเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ ประกอบสถานการณ์จำลอง และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สุกัญญา ศิลประสาท (2544). ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ พบว่า การใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในการสอนการพูดภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลอง เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านความรับผิดชอบช่วยเหลือกลุ่มทำงาน ความกล้าในการแสดงท่าทางประกอบการพูด ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม และความเชื่อมั่นในตนเองในการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ดนตรี แสงกล้า (2544). ได้ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอน โดยใช้กลวิธีทำให้สำเร็จ ประกอบสถานการณ์จำลองในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15

คน จัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนโดยใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จ ผลการทดลองปรากฏว่าการสอนโดยใช้วิธีการทำให้สำเร็จประกอบสถานการณ์จำลอง มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาไทยในชั้นเรียนภาษาอังกฤษลดลง

เยาวลักษณ์ ลอยลิป (2547 : บทคัดย่อ). ได้ศึกษาผลการสอนและความคิดเห็นต่อการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการจัดการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ร้อยกรอง ตูลานนท์ (2547 : บทคัดย่อ). ได้ศึกษาผลการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมทักษะการพูดที่เน้นสถานการณ์จำลองสำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ผลการทดลองปรากฏว่า พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินกลุ่มทดลอง มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการประเมินตนเองด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากระดับน้อยเป็นระดับปานกลาง

สาลินี สมบูรณ์ไพศาล (2549 : บทคัดย่อ). ได้ศึกษาผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ หลักสูตรปกติ ชั้นปีที่ 3 ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี ผลการทดลองปรากฏว่า กลุ่มทดลองซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุป จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถ และมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูง

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของต่างประเทศ

สเตอร์จ (Sturtridge. เยาวลักษณ์ ลอยลิป. 2547 : 37; อ้างอิงจาก Sturtridge. 1997: 32-34). ได้ทดลองใช้สถานการณ์จำลองในการสอนนักศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ในหลักสูตรทักษะทางการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย โดยสร้างสถานการณ์จำลองให้นักศึกษาหรือผู้เข้าร่วม

สถานการณ์เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก่บริษัทน้ำมัน ต่าง ๆ จากสถานการณ์ที่ได้ฟังหรือจากบทความหนังสือพิมพ์ที่ได้อ่านเพื่อประกอบการตัดสินใจในการให้คำปรึกษา ซึ่งจากการทดลองครั้งนี้พบว่า สถานการณ์จำลองไม่ใช่กิจกรรมเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น แต่เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถใช้ทักษะทั้ง 4 ทักษะในลักษณะที่ผสมผสานกัน ในสถานการณ์ที่นักศึกษาต้องใช้จริงในชีวิตการทำงาน

ซุก ไฮ กัง (Sook-Hi Kang 1995 : 233-239). ได้ทำการศึกษาคอมพิวเตอร์จำลองสถานการณ์เพื่อสร้างกรอบความคิดในการสอนเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนระดับเกรด 5 ของโรงเรียนเอกชน ในเมืองแคมเปญ มลรัฐอิลลินอยส์ จำนวน 25 คน ทุกคนมีประสบการณ์ในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แล้ว ได้มีการทดสอบการคิดทั้งก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อสำรวจเจตคติของผู้เรียน พบว่าเจตคติต่อโปรแกรมอยู่ในระดับดี และทุกคนชอบที่จะเรียนด้วยคอมพิวเตอร์จำลองสถานการณ์

เอฟ แชมเบอร์ส (F.Chambers ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. 2536 : 42; อ้างอิงจาก Chambers. 1980 : 161- 163). ได้เปรียบเทียบการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับการสอนแบบธรรมดา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะฝึกภาษาอังกฤษให้กับพนักงานขายตัวเครื่องบิน ผลทดลองพบว่า การสอนแบบธรรมดาที่ครูแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอนๆ ตามหน้าที่ของการสื่อความหมาย (Communicative Function) แล้วสอนฝึกทักษะต่างๆ ให้จบเป็นช่วงๆ นั้น ไม่เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพราะสภาพฝึกในห้องเรียนแตกต่างจากโลกภายนอกที่ผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน แต่พบว่า การสอนภาษาโดยใช้สถานการณ์จำลองนั้น ทำให้สะดวกและประหยัดกว่าการนำผู้เรียนไปฝึกใช้ภาษาอังกฤษในห้องขายตัวเครื่องบินจริง นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารโดยเฉพาะการพูด พบว่าผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น พบว่าการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองนั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เผชิญกับสภาพการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ผู้เรียนมีการพัฒนาในการพูดเพิ่มขึ้น เพราะสถานการณ์จำลองที่ใช้ในการสอนภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ เกิดความเชื่อมั่นเมื่อจะต้องใช้ภาษาในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รู้จักคิด สร้างบทสนทนาด้วยตนเอง โดยที่ผู้สอนเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อศึกษาผลการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้เมื่อเกิดสถานการณ์จริง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในกลุ่มพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด เพื่อศึกษาผลการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัท โดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 แผนการสอน

- 2.2 แบบประเมินวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองก่อนเรียน - หลังเรียน

- 2.3 เกณฑ์ประเมินความสามารถประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

- 2.4 แบบวัดทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

5. การสรุป-อภิปรายผล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด นิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ ในปี พ.ศ.2550 จำนวน 250 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด จำนวน 16 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างพนักงานระดับหัวหน้าแผนก หัวหน้าฝ่าย และผู้จัดการฝ่ายที่ต้องดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารกับลูกค้าชาวต่างชาติโดยตรง ซึ่งเป็นการเลือกแบบเจาะจงโดยฝ่ายบุคคลของบริษัท

ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย

ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการทดลองในส่วนของการสอน เป็นระยะเวลา 7 สัปดาห์ รวม 42 ชั่วโมง แบ่งเป็นขั้นตอน คือ การทดสอบการพูดก่อนการทดลองสอน (Pre-test) การดำเนินการสอน และ การทดสอบหลังเสร็จสิ้นการสอน (Post-test)

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย

1. แผนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง จำนวน 8 แผน
2. แบบบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง
3. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองก่อนเรียน - หลังเรียน และเกณฑ์ประเมินความสามารถประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง
4. แบบวัดทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

2.1 แผนการสอน มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสารทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางด้านการพูดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีขั้นตอนในการสอน ดังนี้

1. ขั้นการให้ความรู้ (Presentation) ผู้สอนนำเสนอ โครงสร้างของภาษา ศัพท์ การสื่อความหมายเพื่อแสดงจุดมุ่งหมายทางสังคมของผู้พูดในแต่ละครั้ง
2. ขั้นการฝึก (Practice) ผู้เรียนฝึกหลังจากการเรียนรู้เนื้อหาโดยใช้การฝึกพูด การจับคู่ฝึกในรูปแบบต่างๆ การเปลี่ยนกันแสดงบทบาท
3. ขั้นการใช้ภาษา (Production) การใช้ภาษานี้มีกิจกรรมหลายแบบที่นำมาใช้ในการสอน ซึ่งรวมทั้งการ สถานการณ์จำลองที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระ

2.1.2 ศึกษาเอกสารทฤษฎีเกี่ยวกับทฤษฎีการจำลองสถานการณ์ในการสอนภาษา การเตรียมการสร้างโดยใช้สถานการณ์จำลอง

2.1.3 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาสำหรับสร้างแผนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีเนื้อหาอยู่ในระดับเริ่มต้น (Beginner) ของพนักงานของบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด ได้แก่

Greetings and introducing people

Making and answering telephone calls

Asking for and giving direction : Describing an outdoor/indoor location

Describing products

Inviting and arranging time to meet up

2.1.4 สร้างแผนการสอน จำนวน 8 แผน ประกอบไปด้วยเนื้อหาดังต่อไปนี้

แผนการสอนที่ 1 Greetings and self introducing people

แผนการสอนที่ 2 Greetings and introducing the others

แผนการสอนที่ 3 Making and answering telephone calls

แผนการสอนที่ 4 Calling for information

แผนการสอนที่ 5 Asking for and giving direction

: Describing an indoor location

แผนการสอนที่ 6 Asking for and giving direction

: Describing an outdoor location

แผนการสอนที่ 7 Describing products

แผนการสอนที่ 8 Inviting and arranging time to meet up

2.2 บันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา หลังจากการฝึกใช้ภาษาโดยใช้สถานการณ์จำลองในห้องเรียนแต่ละครั้ง ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้เรียนเขียนบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา ซึ่งเป็นแบบบันทึกแบบปลายเปิด มีการบันทึกทั้งหมด 6 ครั้ง ซึ่งผู้เรียนจะบันทึกเกี่ยวกับความรู้ที่เรียนในห้องเรียน เช่น ความคาดหวังที่จะ ได้ใช้ความรู้ที่เรียนในห้องเรียนไปใช้ในการสนทนา โครงสร้างประโยค ศัพท์สำนวน สิ่งที่ต้องการอยากจะเรียนรู้ ปัญหาที่พบระหว่างการสนทนา และการแก้ปัญหา ซึ่งทำให้ผู้วิจัยทราบถึงปัญหาและแนวทางแก้ไข เพื่อปรับปรุงทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในบทเรียนต่อไป ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา โดยศึกษาตัวอย่างงานวิจัยของ สุกัญญา ศิลประสารท (2544 : 99). , เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546 : 58) และ สาลินี สมบูรณ์ไพศาล (2549 : 166-167) และนำแบบบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนาของผู้เรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

2.3 แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองก่อนเรียน - หลังเรียน

2.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.3.2 สร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เป็นแบบประเมินก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) โดยให้ผู้เรียนสนทนากันตามบทบาทและสถานการณ์ที่กำหนดให้ เช่น การแนะนำตัว การรับโทรศัพท์ การบอกทิศทาง การใช้แบบประเมินความสามารถด้านการพูด 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ การสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งไม่มีการประเมินคะแนน ตอนที่ 2 คือแบบประเมินการพูดโดยใช้สถานการณ์ โดยผู้เรียน 2

คน จับฉลากเพื่อเลือกสถานการณ์ 1 สถานการณ์ จากทั้งหมด 5 สถานการณ์ โดยที่ผู้เรียนที่ประเมินแล้วจะต้องอยู่คนละห้องกับผู้เรียนที่ยังไม่ได้ประเมิน เพื่อที่ผู้เรียนจะไม่สามารถรู้เนื้อหาในแบบประเมินและเตรียมตัวล่วงหน้าได้ ประเมินการพูดโดยอาจารย์เจ้าของภาษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ 2 คน และ ผู้วิจัย 1 คน รวม 3 คน ร่วมกันประเมินผลความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน

2.3.3 นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและนำมาแก้ไขปรับปรุง

2.4 เกณฑ์ประเมินความสามารถประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารซึ่งผู้วิจัยปรับจากเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดของ ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงจาก ฮิกส์ (Higgs. 1984).; The Foreign Service Institute Oral Interview (FSI). และ สกิน (Skehan. 1995 : 10 -11). ให้เหมาะสมกับการใช้งานของพนักงานบริษัทบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากองค์ประกอบดังนี้ สำเนียงการออกเสียง (Accent) ไวยากรณ์ (Grammar) ศัพท์ (Vocabulary) ความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) ความเข้าใจ (Understanding) โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน - หลังเรียน (ภาคผนวก หน้า 48-58)

ในการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 4 ด้านรวมทั้งหมด 20 คะแนน ดังนี้

1. พูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่วเหมาะสมกับเรื่องที่สนทนา 5 คะแนน
2. พูดโต้ตอบโดยออกเสียงคำต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับการสนทนา 5 คะแนน
3. พูดโต้ตอบโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับการสนทนา 5 คะแนน
4. พูดโต้ตอบโดยใช้คำศัพท์ในการสื่อความหมายได้ถูกต้องเหมาะสม 5 คะแนน

โดยนำคะแนนประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการทดสอบมาเปรียบเทียบและหาค่าเฉลี่ยเพื่อวัดการพัฒนาความสามารถในการพูดของผู้เรียน

2.5 แบบวัดทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ผู้วิจัยได้ศึกษาและดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.5.1 ศึกษาเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538 : 185-186). , ศึกษาตัวอย่างแบบวัดทัศนคติของงานวิจัยต่างๆ โดยยึดวิธีกำหนดมาตรฐานประเมินค่า 5 ระดับ ตามวิธีของ ไลเคิร์ท (Likert). และ เยาวลักษณ์ ลอยลิบ (2547 : 125-126)

2.5.2 สร้างแบบวัดทัศนคติต่อการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อวัดทัศนคติหลังจากที่เรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นและความรู้สึกที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง จำนวน 12 ข้อ โดยให้ผู้เรียนเลือกตอบให้ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของตนเองมากที่สุด โดยได้กำหนดน้ำหนักและความหมายของคะแนนในแต่ละระดับดังต่อไปนี้

กรณีเป็นข้อความเชิงบวก จะให้ค่าคะแนนตามปกติ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

กรณีเป็นข้อความเชิงลบ จะให้ค่าคะแนนกลับกัน คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

2.5.3 นำแบบวัดทัศนคติที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5.4 นำแบบวัดทัศนคติที่แก้ไขแล้วไปใช้กับผู้เรียน บริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด นิคมอุตสาหกรรมบางปู อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ โดยให้ผู้เรียนตอบแบบวัดความทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ซึ่งแบบสอบถามจะไม่มีผลต่อคะแนนในการเรียนของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนอ่านแล้วพิจารณาว่าข้อใดตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด ผู้เรียนเลือกข้อที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด แบบวัดทัศนคติจะมีช่องว่างให้ผู้เรียนเลือกตอบตามระดับความรู้สึกหรือการกระทำ 5 ช่อง ให้ผู้เรียนทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของผู้เรียน โดยเลือกทำเครื่องหมายได้เพียง 1 ช่อง ต่อ 1 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนการทดลองการสอน (Pre-Test) โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

2. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีจำนวน 5 บทเรียน 8 แผนการสอน โดยผู้วิจัยให้ความรู้ด้านเนื้อหาและการฝึกใช้ภาษาในห้องเรียนควบคู่ไปกับการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษในโดยใช้สถานการณ์จำลองและอภิปรายผลของการเรียนทุกครั้งหลังจบในแต่ละบทเรียน และให้ผู้เรียนบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนาในการพูดของตนเอง หลังจากการสอนในแต่ละแผน โดยใช้บันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา

3. ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการทดลอง (Post-test) โดยประเมินการพูดโดยอาจารย์เจ้าของภาษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ 2 คน และ ผู้วิจัย 1 คน รวม 3 คน ร่วมกันประเมินผลความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ด้วยการใช้แบบประเมินความสามารถด้านการพูด 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ การสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งไม่มีการประเมินคะแนน ตอนที่ 2 คือแบบประเมินการพูดโดยใช้สถานการณ์ โดยผู้เรียน 2 คน จับฉลากเพื่อเลือกสถานการณ์ 1 สถานการณ์ จากทั้งหมด 5 สถานการณ์ โดยที่ผู้เรียนที่ประเมินแล้วจะต้องอยู่คนละห้องกับผู้เรียนที่ยังไม่ได้ประเมิน เพื่อให้ผู้เรียนจะไม่สามารถรู้เนื้อหาในแบบประเมินและเตรียมตัวล่วงหน้าได้ โดยใช้เกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน - หลังเรียน

4. ประเมินผลการวัดทัศนคติของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองหลังจากการทดลอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและการรายงานผล

การวิเคราะห์ข้อมูล มีวิธีการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) จากคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และจากแบบวัดทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

2. เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ก่อนและหลังการทดลองจากแบบประเมินโดยใช้สูตร t-test แบบ dependent

3. เปรียบเทียบบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนาของผู้เรียนในแต่ละครั้งจำนวน 6 ครั้ง

4. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด จำนวน 16 คน ใช้เวลาในการทดลอง 42 ชั่วโมง การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ก่อนและหลังการทดลอง
2. ผลการบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนาของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. ผลจากแบบวัดทัศนคติของกลุ่มผู้เรียนตัวอย่างต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มทดลอง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติ t-test แบบ Dependent

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง

ผลจากการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลองของความสามารถในแต่ละด้าน 16 คน โดยกำหนดให้มีคะแนนเต็มทักษะละ 5 คะแนน จากการประเมินของอาจารย์ 3 ท่าน เมื่อนำมาเปรียบเทียบหาค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏดังนี้

ตาราง 1 ผลคะแนนทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อน
และหลังการทดลองของผู้เรียน จำนวน 16 คน จากการประเมินของอาจารย์ผู้ประเมิน
3 คน

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	D	D ²
	(20 คะแนน)	(20 คะแนน)		
1	5.00	9.33	4.33	8.7
2	6.00	10.00	4.00	8
3	7.00	10.00	3.00	6
4	9.67	12.33	2.67	5
5	4.00	10.33	6.33	13
6	4.00	9.33	5.33	11
7	10.00	11.33	1.33	2.7
8	5.33	11.00	5.67	11
9	4.00	8.00	4.00	8
10	4.00	8.00	4.00	8
11	4.33	12.00	7.67	15
12	10.33	13.00	2.67	5
13	4.00	10.33	6.33	13
14	4.33	11.00	6.67	13
15	8.33	11.33	3.00	6
16	6.00	9.67	3.67	7

จากเกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีคะแนนผ่าน
เกณฑ์อยู่ที่ระดับคะแนน 10 จะเห็นว่า มีผู้เรียนประเมินผ่านเกณฑ์ก่อนการเรียน 2 คน คือได้
คะแนน 10 และ 10.33 และมีผู้ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน 14 คน หลังจากผ่านการทดลองแล้ว มีผู้ที่
ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 11 คน และผู้ที่ไม่ผ่านจำนวน 5 คน

ตาราง 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร	N	$\bar{X}$	SD	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	16	6.01	2.33			
				70.67	358.14	-
หลังการทดลอง	16	10.44	1.42			10.09

* * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน
กลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ดูภาคผนวก
หน้า ข หน้า 133) โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง 10.44 ซึ่งสูงกว่าก่อนการทดลองที่มีค่าเฉลี่ย
6.01

2. ผลการบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร

ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างเขียนบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนาในสถานการณ์จำลองและ
นำมาอภิปรายผลในห้องเรียนในแต่ละครั้ง สรุปผลได้ดังนี้

ครั้งที่ 1 ผู้เรียนซึ่งใช้สถานการณ์จำลองในการฝึกสนทนาเป็นครั้งแรก ทุกคนระบุว่าไม่
คุ้นเคยกับวิธีการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมสถานการณ์จำลอง ผู้เรียนจำนวน 15 ใช้คำศัพท์และ
โครงสร้างประโยคไม่ถูกต้อง ผู้เรียน 3 คน บันทึกว่าไม่กล้าพูดด้วยเกิดความกังวลตื่นเต้น ลืม
ประโยคที่ใช้ในการฝึกสนทนา

ครั้งที่ 2 จากบันทึกของผู้เรียนจำนวน 11 คน ระบุว่าเริ่มมีความเข้าใจและคุ้นเคยกับ
วิธีการของกิจกรรมสถานการณ์จำลองมากขึ้น แต่ยังไม่ค่อยมั่นใจในการพูด จำคำศัพท์ไม่ได้ ออก
เสียงและใช้สำนวนไม่ถูกต้อง ติดขัดระหว่างการฝึกสนทนา ผู้เรียน 2 คนระบุว่ายังไม่เข้าใจคำถาม
ในบทสนทนา

ครั้งที่ 3 ผู้เรียนส่วนใหญ่บันทึกว่ามีความสนุกสนานในการทำกิจกรรมสถานการณ์จำลอง
มากขึ้น แต่ยังมีปัญหาในการใช้โครงสร้างประโยคยาวๆ ในกิจกรรมบอกทิศทางผู้เรียน 5 คน
พบว่าถึงแม้จะจำเส้นทางได้ แต่บางครั้งสับสนในการบอกทิศทาง อธิบายได้ไม่ละเอียด ทำให้คู่
สนทนาเกิดความไม่เข้าใจ ผู้เรียน 9 คน ระบุว่ายังมีปัญหาเรื่องการออกเสียงและคำศัพท์ในการฝึก
สนทนา ผู้เรียนแก้ปัญหาในการใช้คำศัพท์โดยการถามอาจารย์ผู้สอนหรือเปิดพจนานุกรม

ครั้งที่ 4 ผู้เรียนจำนวน 12 คนบันทึกว่าในการทำกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสนทนามากขึ้น แม้จะมีการติดขัดจากการใช้คำศัพท์ ทำให้การสนทนาช้าลง แต่ก็สามารถสนทนาต่อไปได้เรื่อยๆ ผู้เรียนออกเสียงถูกต้องมากขึ้นและต่อเนื่อง มีความเข้าใจโต้ตอบได้คล่องแคล่วมากขึ้นกว่าเดิม และค้นหาคำศัพท์เพิ่มเติมจากพจนานุกรมและนำมาใช้ในการฝึกสนทนาประโยคง่าย ๆ

ครั้งที่ 5 ผู้เรียนจำนวน 16 คน บันทึกว่าได้เรียนรู้วิธีฝึกสนทนา ในการแนะนำสินค้าและให้บริการกับลูกค้า รู้ศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้น ผู้เรียน 6 คนบันทึกว่าสามารถนำคำง่าย ๆ ไปใช้ในการสร้างประโยคเพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ในอนาคต โดยมีความมั่นใจในการสนทนาด้วยภาษาอังกฤษมากขึ้น

ครั้งที่ 6 ผู้เรียนจำนวน 3 คน ระบุว่าเข้าใจบทสนทนา และสามารถตอบคำถามคู่สนทนาได้มากขึ้น ผู้เรียน 5 คน บันทึกว่าสามารถความรู้ที่เรียนในใช้คำศัพท์ โครงสร้างประโยค รวมถึงการออกเสียงได้ค่อนข้างดีเมื่อเปรียบเทียบกับครั้งแรก ผู้เรียน 6 คน บันทึกว่าสนทนาได้คล่องแคล่วและมีความมั่นใจในการสนทนาด้วยภาษาอังกฤษมากขึ้นถ้าจะต้องพบปะกับลูกค้าชาวต่างชาติในการปฏิบัติงานจริง เข้าใจคำถามและสามารถตอบคำถามของคู่สนทนาได้มากขึ้น รู้คำศัพท์ใหม่ๆ ในการสนทนา ผู้เรียน 1 คน ระบุว่ายังจำเนื้อหาของบทเรียนไม่ได้ทั้งหมด

จากบันทึกทั้งหมดสรุปได้ว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและคำศัพท์เพื่อการพูดภาษาอังกฤษในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นของตนเองระหว่างการฝึกสนทนาและแก้ปัญหาได้ และมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น จึงถือได้ว่าผู้เรียนเกิดการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้นตามลำดับ และจะสามารถนำไปใช้ได้ในการทำงานในอนาคต

3. ผลการวัดทัศนคติของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างแสดงทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองทั้ง 5 สถานการณ์ ซึ่งวิเคราะห์ผลตามหลักการแปรผลของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2534 : 108-109) และนำไปหาค่าเฉลี่ยได้ข้อมูล 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5	หมายถึง	ระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง	ระดับดี
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง	ระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง	ระดับเกือบพอใช้
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง	ระดับควรปรับปรุง

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์แบบวัดทัศนคติของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

ข้อความ	N	$\bar{X}$	แปลผล
1. ผู้เรียนชอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองรู้สึกสนุกและไม่เคร่งเครียด	16	3.94	ดี
2. ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากกิจกรรมสถานการณ์จำลองไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	16	3.69	ดี
3. ผู้เรียนฟังพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น เมื่อปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนด	16	4.13	ดี
4. กิจกรรมสถานการณ์จำลองไม่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟัง-พูดดีขึ้น	16	4.5	ดีมาก
5. กิจกรรมสถานการณ์จำลองเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ	16	4	ดี
6. กิจกรรมภาษาอังกฤษที่เรียนนี้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะฟังพูดได้	16	4.13	ดี
7. ผู้เรียนชอบเรียนการพูดภาษาอังกฤษแบบเดิมมากกว่าการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง	16	4.5	ดีมาก
8. เมื่อทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสนทนามากขึ้น	16	3.88	ดี
9. ผู้เรียนมีความมั่นใจมากขึ้นในการที่จะสื่อสารกับลูกค้าของบริษัทมากขึ้น	16	3.63	ดี
10. ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง	16	3.94	ดี
11. ผู้เรียนคิดว่าการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองในการเรียนภาษาอังกฤษยากเกินไป	16	3.69	ดี
12. ผู้เรียนรู้สึกภูมิใจที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารระหว่างการแสดงสถานการณ์จำลองได้	16	4.13	ดี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นทั้งหมดพบว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ทั้งนี้ ผู้วิจัยนำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดไปทำการสรุป อภิปราย และให้ข้อเสนอแนะในบทที่ 5 ต่อไป

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาค้นคว้าการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอข้อสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

สมมติฐานการวิจัย

พนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด ที่ได้รับการฝึกโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด จำนวน 16 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างพนักงานระดับหัวหน้าแผนก หัวหน้าฝ่าย และผู้จัดการฝ่ายที่ต้องดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารกับลูกค้าชาวต่างชาติโดยตรง ซึ่งเป็นการเลือกแบบเจาะจงโดยฝ่ายบุคคลของบริษัท

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย

2.1 แผนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง จำนวน 8 แผน (ภาคผนวก ก หน้า 62)

2.2 แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองก่อนเรียน - หลังเรียน (ภาคผนวก ข หน้า 103)

2.3 เกณฑ์ประเมินความสามารถประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง (ภาคผนวก ค หน้า 117)

2.4 แบบบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองในแต่ละครั้ง โดยผู้เรียนเป็นผู้บันทึกผลการแสดงสถานการณ์จำลองเพื่อนำมาใช้อภิปรายแลกเปลี่ยนแต่ละบุคคล (ภาคผนวก ง หน้า 122)

2.5 แบบวัดทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง เป็นแบบสอบถามปลายปิดจำนวน 9 ข้อความ โดยกำหนดเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับตามแบบ Likert (ภาคผนวก จ หน้า 127)

2.6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 16 คน (ภาคผนวก ช หน้า 129)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของพนักงานบริษัทสยามซัมไรซ์อินเทอร์เน็ตไพรซ์จำกัด ผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนก่อนการทดลองสอน (Pre-test) โดยให้ผู้เรียน 2 คน จับฉลากเพื่อเลือกสถานการณ์ 1 สถานการณ์ จากทั้งหมด 5 สถานการณ์ ผู้เรียนที่ประเมินด้วยสถานการณ์จำลองแล้วจะต้องอยู่คนละห้องกับผู้เรียนที่ยังไม่ได้ประเมิน เพื่อที่ผู้เรียนจะไม่สามารถรู้เนื้อหาในแบบประเมินและเตรียมตัวล่วงหน้าได้ ประเมินการพูดโดยอาจารย์จากมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นเจ้าของภาษา 2 คน และ ผู้วิจัย 1 คน รวม 3 คน ร่วมกันประเมินผลความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน

2. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่จัดทำขึ้น โดยให้ความรู้ด้านเนื้อหาและการฝึกใช้ภาษาในห้องเรียนควบคู่กับการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลอง และให้ผู้เรียนบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนาด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทุกครั้งภายหลังจากการเรียนรู้และการฝึกใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาการใช้ภาษาของผู้เรียน

3. ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนหลังการทดลองสอน (Post-test) โดยใช้แบบประเมินวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารชุดเดียวกับก่อนการทดลอง โดยมีเกณฑ์เดียวและปฏิบัติเช่นเดียวกับการประเมินการพูดก่อนการทดลอง (Pre-test)

4. ผู้เรียนตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองในแบบวัดทัศนคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความสามารถด้านการพูดของผู้เรียนทั้งก่อนและหลังการทดลอง พร้อมทั้งทำการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง และแบบวัดทัศนคติของผู้เรียน เพื่อเก็บข้อมูลและทำการวิเคราะห์ผลตามขั้นตอน ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลองจากแบบประเมินความสามารถด้านการพูด โดยใช้ค่าสถิติ t-test แบบ dependent samples

2. วิเคราะห์แบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อทราบถึงการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารตลอดการทดลอง

3. คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) จากคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนและจากแบบวัดทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

สรุปผลการวิจัย

1. การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองสามารถพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. พนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดี

อภิปรายผล

1. ผลจากการวิจัยพบว่าการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองสามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด ซึ่งอาจมีผลจากสิ่งต่อไปนี้

1.1 การจัดการเรียนการสอนแบบสถานการณ์จำลองส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการฝึกใช้ตามบทบาทของตนเอง และทำให้เกิดความมั่นใจในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ผู้เรียนได้เรียนรู้โครงสร้างทางภาษา ศัพท์สำนวน การออกเสียง มีโอกาสฝึกฝนการใช้ประโยคต่างๆ โดยใช้กิจกรรมรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น กิจกรรมงานคู่ (Pair work) หรืองานกลุ่ม (Group work) กิจกรรมที่ผู้เรียนมีข้อมูลเพียงบางส่วน (Information Gap) หาข้อมูลจากกันและกันด้วยการถาม – ตอบ ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกซ้อมบทบาทรวมทั้งความถูกต้องเหมาะสมของภาษาก่อนนำเสนอสถานการณ์ หลังจากผู้เรียนได้แสดงสถานการณ์จำลองหลายครั้งทำให้เกิดความคุ้นเคยกับกิจกรรม สามารถจดจำภาษาได้ และสามารถนำไปใช้ได้เมื่อต้องพบกับสถานการณ์จริง นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสรุป อภิปราย และแสดงความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมในแต่ละครั้ง แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเห็นปัญหาของตนเองรวมทั้งหาทางแก้ปัญหาจากการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตัวเอง ดังจะเห็นจากคะแนนของผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการของความสามารถทั้งสี่ทักษะสูงขึ้น จากแบบบันทึกการเรียนรู้และการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหลังจากใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง สอดคล้องกับ Crookall. (1990:34)., สมพงษ์ จิตระดับ (2530 : 76 - 77). ที่กล่าวว่า ขั้นตอนต่างๆ ของกิจกรรมสถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกภาษาได้อย่างเต็มที่และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และแสดงความ

คิดเห็นภายหลังจากการทำกิจกรรมรวมทั้งเป็นแนวทางให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง และ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสาลินี สมบูรณ์ไพศาล (สาลินี. 2549 : 71) ที่ทำการวิจัยการใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ พบว่าในระยะแรกนักเรียนส่วนใหญ่พูดภาษาอังกฤษเหมือนการท่องจำ กลัวพูดผิดหรือจำบทของตนไม่ได้ ไม่กล้าแสดงท่าทางประกอบการสนทนาเนื่องมาจากความประหม่าและยังไม่เคยชินกับการแสดงสถานการณ์จำลอง แต่หลังจากผู้เรียนได้แสดงสถานการณ์จำลองหลายครั้งและเกิดความคุ้นเคยกับกิจกรรมนี้มากขึ้น ผู้เรียนพูดเป็นธรรมชาติมากขึ้น ใช้ภาษากายและท่าทางประกอบการพูดมากขึ้น ทั้งยังมีความคล่องแคล่วในการพูดเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

1.2 กิจกรรมในสถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมาย เช่น การทักทายแนะนำตัว การตอบรับและสอบถามข้อมูลทางโทรศัพท์ การให้ข้อมูลรายละเอียดของสินค้า ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ที่ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้กิจกรรมและฝึกสนทนาในสถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงและมีโอกาสเตรียมภาษาและฝึกซ้อมบทบาทในสถานการณ์จำลองแต่ละครั้ง ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วขึ้นเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์จริง ผู้เรียนรู้จักการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ เช่น ปัญหาในการใช้คำศัพท์ พบว่าผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าได้โดยการแสดงสีหน้า ท่าทาง วาดภาพประกอบ บางคนใช้วิธีการถามเพื่อน ถามผู้สอน ตลอดจนเปิดพจนานุกรม จะเห็นได้จากการผลประเมินทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนกลุ่มทดลองทั้งสี่ทักษะ มีผู้เรียนประเมินผ่านเกณฑ์ก่อนการเรียน 2 คน และมีผู้ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน 14 คน หลังจากผ่านการทดลองแล้ว มีผู้ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 11 คน และผู้ที่ไม่ผ่านจำนวน 5 คน (ตาราง 1 หน้า 37) จากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลัง จะเห็นว่าผู้เรียนจำนวน 6 คนมีระดับคะแนนก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนกลุ่มนี้เป็นผู้เรียนที่มีความรู้ระดับปวส.ถึงปริญญาตรี มีพื้นฐานภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดีและมีโอกาสในการใช้ภาษาในการทำงาน ส่วนผู้เรียนจำนวน 10 คน มีคะแนนประเมินทักษะการพูดก่อนการทดลองในระดับอ่อน แต่หลังจากผ่านการทดลองแล้วจะเห็นว่าระดับคะแนนอยู่ในระดับสูงขึ้น เนื่องจากผู้เรียนได้รับความรู้และผ่านการฝึกการพูดโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ถึงแม้ว่าจะมีผู้เรียนจำนวน 5 คนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินหลังการทดลอง แต่มีพัฒนาการด้านการออกเสียง การใช้ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว เป็นที่น่าพอใจ เพราะผู้เรียนสามารถเรียนรู้ทุกทักษะเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด (ตาราง 1 หน้า 37) เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนการทดลอง สอดคล้องกับ เคอร์รี่ (Kerr. 1977 : 9 – 10). วอล์คเกอร์ (Walker. (1997 : 3). และ ไฮแลนด์ (Hyland. 1993 : 16-17). ที่ว่าสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสถานการณ์จำลองช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารและสร้างความเข้าใจในเรื่องที่สื่อสารอย่างลึกซึ้ง และ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจ และใช้ภาษาสื่อสารตามจุดมุ่งหมาย เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะครบทั้งสี่ทักษะ พัฒนาความคล่องแคล่วและความสามารถทางด้านการคิด เพราะผู้เรียนฝึกใช้

ภาษาในสถานการณ์จำลองที่ต้องใช้เหมือนสถานการณ์จริง รวมทั้ง บรามเมอร์; และ ซอร์เยอร์-ลอคานโนว (Brammer. & Sawyer-Laucanno. 1990). และครุคอลล และเพนนิ่งตัน (Crookall. & Pennington. 1990). ที่กล่าวว่ากิจกรรม จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าสัมผัสสถานการณ์นั้นด้วยการลงมือคิด ลงมือทำ และลงมือแก้ไขปัญหาจนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามลำดับขั้นตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ โฮลเด็น (Holden 1983:89) , สเตอริจ (Sturtridge 1983:1). และ เมนท์ (Ments 1999:3-15). กล่าวว่าสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษา พร้อมทั้งใช้ประสบการณ์และความคิดสร้างสรรค์เพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ และ โจนส์ (Jones 1980 : 9). ที่กล่าวว่าทักษะที่ได้รับจากการฝึกฝนจะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยและเมื่อเผชิญกับสถานการณ์คล้ายๆกัน ถ้าได้เรียนรู้จะหาทางเลือกและแก้ไขได้ ประสบการณ์ที่ได้รับก็จะช่วยให้วิเคราะห์กระบวนการแก้ไขปัญหาได้ภายหลัง ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากการฝึกใช้กิจกรรมไปปรับใช้ได้จริงในการทำงานต่อไป

1.3 บรรยายกิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน เพราะมีสถานการณ์ที่หลากหลาย การสวมบทบาทต่างๆ ของผู้เรียนทำให้มีบรรยากาศผ่อนคลายไม่ตึงเครียด ผู้เรียนได้เรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข ได้แสดงออกและมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา จากบรรยากาศการเรียนที่สนุกสนาน ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น มีความกระตือรือร้นในการเรียน สามารถร่วมกิจกรรมกับกลุ่มในการสร้างสรรค์ภาษาและทำทางในการสื่อสาร โดยมีผู้สอนคือผู้กำหนดบทบาทของผู้เรียน แต่ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนร่วมกิจกรรม หากเป็นเพียงผู้ควบคุมเหตุการณ์ช่วยจัดกระบวนการเรียนให้ดำเนินไปได้ด้วยดี จากแบบบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนาและวัดความทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง พบว่า ผู้เรียนชอบการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง เพราะรู้สึกสนุกและไม่เคร่งเครียด ซึ่งสอดคล้องกับ เกลดเลอร์ (Gledler. 1992 :119 - 120) ที่กล่าวว่าสถานการณ์จำลองที่ดีควรมีหลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนสนใจและอยากสวมบทบาท กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างเต็มที่และสร้างสรรค์จากประสบการณ์ของตนเอง

2. ผู้เรียนมีทัศนคติหลังการเรียนต่อการเรียนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองดีขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสดูฝึกใช้ความคิด ได้ใช้ภาษาและแก้ไขปัญหาในแต่ละสถานการณ์ดังพบในข้อมูลจากแบบวัดความทัศนคติ ว่าผู้เรียนคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟัง-พูดดีขึ้น เมื่อปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนด รู้สึกภูมิใจที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารระหว่างการแสดงสถานการณ์จำลองได้ รู้สึกสนุกและไม่เคร่งเครียด มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสนทนามากขึ้น เพราะกิจกรรมสถานการณ์จำลองในการเรียนภาษาอังกฤษไม่ยากเกินไป รวมทั้งผู้เรียนสามารถนำความรู้จากกิจกรรมสถานการณ์จำลองไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ และผู้เรียนมีความมั่นใจมากขึ้นในการที่จะสื่อสารกับลูกค้าของบริษัทมากขึ้น (ตาราง 3 หน้า 40) ซึ่งสอดคล้องกับ ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2536 : 33) ; เยาวลักษณ์ ลอยลิบ (2547 : 70) ; สาลินี สมบูรณ์ไพศาล (2549 : 67) ; สเตอริจ (Sturtridge 1983:1). และ เมนท์ส (Ments 1999:3-15). ที่กล่าวว่าสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่การจัด

สถานการณ์ต่างๆ และสภาพแวดล้อมที่เลียนแบบให้เหมือนหรือมีความใกล้เคียงกับสภาพการณ์จริงให้มากที่สุด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านการปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์ บุคคล พร้อมทั้งใช้ประสบการณ์และความคิดสร้างสรรค์เพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ตามบทบาทที่ได้รับอย่างถูกต้องและเหมาะสม จนบรรลุจุดมุ่งหมายของกิจกรรมและนำไปใช้ได้ในการทำงานจริงในอนาคต

ปัญหาที่พบในการวิจัย

ผู้วิจัยพบปัญหาในขณะที่ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง คือ

1. ผู้เรียนบางคนไม่มีความรู้ด้านโครงสร้างและศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับการศึกษาของผู้เรียนที่ต่างกัน ทำให้ต้องใช้เวลาในการอธิบายโครงสร้างของประโยค คำศัพท์ สำนวนต่างๆ
2. ความต้องการใช้ภาษาของผู้เรียนที่อยู่คนละแผนก ทำให้ความต้องการใช้ภาษาของผู้เรียนต่างกัน ควรจัดกลุ่มผู้เรียนให้เป็นกลุ่มที่ใช้ภาษาในแนวเดียวกันตามลักษณะงาน เช่น ฝ่ายบริหาร ฝ่ายการจัดการ และฝ่ายโรงงาน และจัดระดับความรู้ทางภาษาของผู้เรียนให้ใกล้เคียงกัน
3. สถานที่ที่ใช้ในการเรียนเป็นพื้นที่ของสำนักงาน ไม่สะดวกในการจัดกิจกรรม ซึ่งต้องการการเคลื่อนไหว
4. การเรียนเป็นช่วงเวลาหลังเลิกงาน ซึ่งผู้เรียนเกิดความเหนื่อยล้าจากการทำงาน ทำให้ผู้เรียนไม่มีประสิทธิภาพเต็มที่ในการเรียน ดังนั้น ควรปรับช่วงเวลาเรียนให้เป็นภาคเช้า และเพิ่มความถี่ในการเรียนอาทิตย์ละ 2-3 ครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนมีการทบทวนสม่ำเสมอและเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มากที่สุด เช่น การอธิบายความหมายของคำศัพท์ และควรเน้นการออกเสียงคำและโครงสร้างประโยคที่จำเป็นต่อการสนทนา เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยและนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปปรับใช้และพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้เพิ่มขึ้น

1.2 ผู้สอนควรศึกษาวัตถุประสงค์และขอบเขตของเนื้อหาในการนำไปใช้งาน เพื่อสร้างกิจกรรมสถานการณ์จำลองให้มีความสมจริงและนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ เนื้อหาและสถานการณ์จำลองที่ใช้ไม่ควรยากหรือซับซ้อนเกินไป เพราะผู้เรียนอาจจะเกิดความเบื่อและมีทัศนคติในทางลบในการเรียนภาษาอังกฤษ

1.3 นอกจากการเตรียมความพร้อมและตั้งวัตถุประสงค์ในการสอนและการทำ

กิจกรรม ผู้สอนควรใช้อุปกรณ์จริงเพื่อส่งเสริมให้สถานการณ์จำลองน่าสนใจมากยิ่งขึ้นและใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด นอกจากนี้ผู้สอนควรหาวิธีเตรียมรับมือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้าด้วย

1.4 ควรทำแบบสอบถามความต้องการทางภาษาของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ทราบถึงความต้องการของผู้เรียนในหัวข้อต่างๆ และผู้เรียนสามารถนำไปใช้งานได้ใกล้เคียงกับการทำงานจริงในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษกับผู้เรียนในระดับอื่นๆ หรือผู้เรียนที่ทำงานในสาขาอาชีพต่างๆ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ

2.2 ควรมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองให้แก่ผู้เรียนกลุ่มเดิม เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.3 ควรนำหัวข้ออื่นที่ผู้เรียนสนใจและเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนในการทำงานมาดัดแปลงเป็นสถานการณ์จำลองเพื่อให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะการพูด

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. 2544. พิมพ์ครั้งที่ 1 2546. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- จรรยา วงสายัณห์. (2514). ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย. รายงานการประชุมทางวิชาการเรื่องปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย. กองวางแผนการศึกษา. สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- จุฑารัตน์ ธานี. (2534). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร และความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคบทบาทสมมุติ กับสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยวัฒน์ ดันตังษ์. (2523). การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้เกม และสถานการณ์จำลอง. ปรินญาณิพนธ์ ค.ม.(วิชามัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ดนตรี แสงกล้า. (2544). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จประกอบสถานการณ์จำลอง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(วิชาภาษาอังกฤษ). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเลิศ ภิญโญอนันตพงษ์. (2526). การทดลองแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประมวล กิจเจริญ. (2539) ครบเครื่องเรื่องภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ปรัชญนันท์ นิลสุข. (พ.ย. 2542-มี.ค. 2543). วารสารศึกษาศาสตร์. ปีที่ 12 ฉบับที่ 2. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. (2536). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง การพูดเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนโดยใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลอง และการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรประภา อุดุลวิทย์. (2527). หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2534). การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เพ็ญแข วงศ์สุริยา. (2546). การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร. ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญศรี รังสิยากุล. (2521). ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วรารมณ์ วัณ. (2531). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีบุคลิกภาพต่างกันที่เรียนด้วยสถานการณ์จำลอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศรีวิทย์ สุวรรณกิตติ. (2522). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สงบ ลักษณะ. (2541). แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนภาษา. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมพงษ์ จิตระดับ. (2530, มีนาคม). การสอนจริยศึกษาด้วยสถานการณ์จำลอง. ประชากรศึกษา.
- สำออง หิรัญบุรณะ และ เฉลียวศรี พิบูลชล. การทดสอบและการประเมินผลทางภาษา. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุกัญญา ศิลประสาท. (2544). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาติร์ รีมกิตติกุล. (2538). *English for Work*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังควัฒนกุล. (2535). เสริมประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษ กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ยงดี. (2544). การใช้วิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลองในกิจกรรมการสนทนาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(ภาษาอังกฤษ). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2520). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.
- _____. (2526). วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2544). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี แจ่มเจริญ, จินตนา สุขมาก และ ชำเลียง มีนะนันท์ (2526). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ (ระบบชุดการสอน)*.
- อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. (2544). *กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-ม.6)*. พิมพ์ครั้งที่ 1 2546. กรุงเทพฯ: บั๊ค พอยท์.
- Adams, M D. (1973). *Simulation Games: An Approach to Learning*. Wadsworth Publishing Company, Inc., Belmont, CA.
- Alessi, S.M.; & Trollip, S.R. (1991). *Computer-based instruction: Methods and development*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Bartz, Walter H. (1979). *Testing oral communication in the foreign language classroom*. Publisher: Arlington, Va. : Center for Applied Linguistics.
- Berns, M. S. (1984). *Functional approaches to language and language teaching: Another look*. In S. Savignon & M. S. Berns (Eds.), "Initiatives in communicative language teaching. A book of readings" Page 3-21.
- Brammer, M.; & Sawyer-Laucanno,; C. S. D. Crookall & R. L. Oxford (Eds.), *Business and industry: specific purposes of (1990)*. In *Simulation, gaming, and language learning*. New York: Newbury House.
- Brown, H.D. (1994). *Teaching by principles: an interactive approach to language pedagogy*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall Regents.
- Burns, A. C., & Gentry, J. W. (1998). *Motivating students to engage in experiential learning: a tension-to-learn theory*. *Simulation and Gaming*. Page 29, 133-151.
- Bygate, Martin. (1991). *Speaking*. 4th ed. Oxford University Press.
- Byrne, Donn. (1987). *Teaching Oral English*. Singapore: Longman.
- _____. (1983). Cuecards. In S. Holden (Ed.), *Second selections from modern English teacher* (pp. 90-91). Harlow: Longman.
- C.Richards, Jack.; Bycina, David.; & Aldcorn, Sue Brioux. (1995). *New Person to Person communicative speaking and listening skills*. New York. Oxford.
- Canale Michael.; & Marris Swain. (1980). *Approach to Communicative Competence*. Singapore : Seameo Regional Language Centre.
- Carrier, Michael (1982). *Take 5 : Games and Activities for Language Learners*. London : Harrap.

- Christopher, E. M. & Smith, L. E. (1990). *Shaping the content of simulation/games*.
In D.Cortez, Emilio G. (1981). *Some Pointers on Using Games. Guidelines for Language Games: A Magazine for Language Teacher*. Singapore: RELC.
- Correspondence of proficiency scales*. Retrieved on December,15, 2005. From
<http://www.sil.org/lingualinks/languagelearning/mangngyrlngglrnngprgrm/CorrespondenceOfProficiencySca.htm>.
- Crookall, David & Oxford, Rebecca L. (Eds.) (1984) *Simulation, gaming, and language learning*. New York: Newbury House.
- Crookall, David & Oxford, Rebecca L (1990a) *Linking language learning and simulation/gaming*. In D. Crookall & R. L. Oxford (Eds.), *Simulation, gaming, and language learning*. New York: Newbury House.
- Cross, K. Patricia. *Collaborative Learning 101*. The Cross Papers 4. League for Innovation in the Community College, 2000.
- Dörnyei, Zoltán.; & Thurrell, Sarah. (1992). *Conversation and Dialogues in Action*. Budapest: Prentice Hall International.
- Dobson, E. L., Hill, M. and Turner, J. D. (1995). *An Evaluation of the Student Response to Electronics Teaching Using a CAL Package*. *Computer and Education*. 25(1-2), Page 13-20.
- Dulay, H., M. Burt & S. Krashen (1982). *Language Two*. Oxford University Press, Page 65-82.
- Evans, David R. (1979). *Games and Simulations in Literacy*. Tehran : Hulton Educational Institute for Adult Literacy Methods.
- Flaxman, R. E. & Stark, E. A. (1987). *Training Simulations*. In G. Salvendy(Ed.). *Handbook of Human Factors*. New York : John Wiley & Son, Inc.
- Gerlach, Vernon S. & Donald P. Ely. (1980). *Teaching & Media: A Systematic Approach*. (2nd ed.). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- Gebhard, J.G. 1982. *Apparent Problems and suggestions for solving them: a study of the EFL conversation class in Thailand*. PASAA. 4
- Gibbs, G. (ed.) (1974) *Handbook of Games and Simulation Exercises*. London: E. & F.N. Spon Ltd.
- Gill, Siman.; & čaňková Michaela. (2002). *Oxfordbasics : Intercultural Activities*. Oxford: Oxford University Press.

- Hadfield, Jill.; & Charles. (1999). *Oxfordbasics: Simple Speaking Activities*. Oxford: Oxford University Press.
- Harris, David. (1990). *Testing English as a Second Language*. New York: Mc Graw-Hill Book.
- Heaton, J.B. (1990). *Classroom testing*. Longman, New York.
- Heermann, Barry. (1988). *Teaching and Learning with Computers : A Guide for College Faculty and Administrators*. San Francisco : Jossey-Bass.
- Heinich, R., Molenda, M., & Russell, J. D., (1993). *Instructional Media and the New Technologies of Instruction*. New York: Macmillan.
- Higgs, Theodore (1984). *Teaching for proficiency, the organizing principle*. Lincolnwood, IL: National Textbook Company.
- Holden, S. (1983). *Drama in Language Teaching*. Harlow: Longman.
- Hyland Ken. (1993). *Language-Learning Simulations: A Practical Guide*. Vol. 31 No 4, October - December 1993.
- Hutchinson, T & Sawyer - Laucanno, C. (1990). *Science and technology: specific purpose language training*. In D. Crookall & R. L. Oxford (Eds.), *Simulation, gaming, and language learning*. New York: Newbury House.
- ILR Scale From Wikipedia* , the free encyclopedia Retrieved on August,27, 2006. from http://en.wikipedia.org/wiki/ILR_scale.
- Johnson, D., R. Johnson, and K. Smith. No. 4, 1991. *Cooperative Learning: Increasing College Faculty Instructional Productivity*. ASHE-ERIC Higher Education Report.
- Jones, Ken. (1982). *A Handbook for Teachers and Trainers*. Oxford: Kogan.
- _____. (1982). *Simulations in language teaching*. Cambridge University Press.
- Kaplan-Myrth, Andy. (1997). *Learning to converse in a foreign language: the Reception Game*. Simulation and Gaming
- Kerr, J. (1977). 'Games and Simulations in English-Language Teaching', in *Games, Simulations and Role-Playing*, London: the British Council.
- Knapp, Linda R. and Glenn, Allen D. (1996). *Restructuring Schools with Technology*. Boston : Allyn and Bacon.
- Krashen, Stephen D. & Terrell, Tracy D. (1995). *The natural approach: Language acquisition in the classroom*. Hayward, CA: Alemany Press.
- Ladousse, G. (1987). *Role Play*. Oxford: Oxford University Press.
- Leonard Bloomfield Review of Josephine White Eagle (1993). *A Lexical Study of Winnebago, International Journal of American Linguistics*.

- Littlewood, William. (1981). *Communicative language teaching: An introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. (1983). *Communicative language teaching: An introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. (1995). *Communicative language teaching: An introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. (1998). *Communicative language teaching: An introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Maidment, Robert & Russell H. Bronstein. (1973). *Simulation Games: Design and Implementation*. Ohio : Charles E.Merrill.
- Megarry, J. (ed.). (1969). *Perspectives on Academic Gaming and Simulation 1 & 2*. Oxford: Kogan.
- Ments, Morry. (1999). *The Effective Use of Role-Play*. 2nd ed. London: Kogan.
- Mountford, A. 1986. *Teaching and Learning English in Thailand: Some problems and Remedies*. PASAA.
- Nunan, David. (1989). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Pennington, M. C. (1990). *A professional development focus for the language teacher practicum*. In J. C. Richards & D. Nunan (Eds.), *Second language teacher training* Cambridge: Cambridge University Press.
- Puntakerngamorn, Puntipa. 1999. *English Language Education in Secondary Schools in Thailand: A Thai Cultural Perspective*. Unpublished MA dissertation. National University of Singapore.
- Pennington, M. C. (1990). *A professional development focus for the language teacher practicum*. In J. C. Richards & D. Nunan (Eds.), *Second language teacher training* Cambridge: Cambridge University Press.
- Piaget, Jean. (1972). *The psychology of the child*. New York: Basic Books.
- Rauff, Rebecca.; & Rua, Rudolph. *Everyday Situations for Communicating in English*. Illinois:NTC.
- Reigeluth, 89 - Reigeluth, C. M., Schwartz, E., (1989) *An Instructional Theory in the Design of Computer-based Simulation*. Journal of Computer Based Instructional.
- Richards, Jack. C. (1985). *The context of language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Richards, Jack C. and Theodore S. Rodgers. (1986). *Approaches and methods in language teaching: A description and analysis*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rivers, W.M. (1981). *Teaching foreign language skills*. 2nd ed.. Chicago: University of Chicago Press.
- Sadow, S. A. (1987). *Speaking and listening: imaginative activities for the language class*. In W. M. Rivers (Ed.), *Interactive language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Scarcella, R. & Crookall, D. (1990). *Simulation/gaming and language acquisition*. In D. Crookall & R. L. Oxford (Eds.), *Simulation, gaming, and language learning*. New York: Newbury House.
- Scarcella, R. & Oxford, R. L. (1992). *The tapestry of language learning*. Boston: Heinle and Heinle.
- Schmidt, R. W., & Frota, S. N. (1986). *Developing basic conversational ability in a second language: A case study of an adult learner of Portuguese*. In R. R. Day (Ed.), *Talking to learn*. Rowley, MA: Newbury House.
- Scott, Roger. (1981). *Speaking Communication in the classroom*. Ed. By Keith Johnson and Keith Morrow. London: Longman.
- Scrivener, Jim. (1994). *Learning Teaching : A Guide book for English Language Teachers*. Oxford: Heineman.
- Shumin Kang. (1997). *Developing Adult EFL Students' Speaking Abilities* Vol. 35 No 3, July – September.
- Simulation as a Language Learning Tactic*. Retrieved on June , 18, 2006. From www.languages.dk /methods/documents/Simulation_Manual.pdf.
- Skehan, P. (1998a). *A cognitive approach to language learning*. Oxford: Oxford University Press.
- Skehan, P. (1998b). *Task based instruction*. In Grahe, W. (Ed.), *Annual review of applied linguistics* (pp. 268-286). Cambridge: Cambridge University Press.
- Sook-Hi Kang. (1995). *Computer Simulations as a Framework for Critical Thinking Instruction*. *Journal of Educational Technology System*. 23(3).
- Stevick, Earl W. (1982). *Teaching and Learning Languages*. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. (1982). *Images and Options in the Language Classroom* (Cambridge University) recently came Teaching and Learning Foreign Languages.

- Storch, Neomy (2001) *An investigation into the nature of pair work in an ESL classroom and its effect on grammatical development*. PhD thesis, Department of Linguistics and Applied Linguistics, University of Melbourne.
- Stroupe, R.R. and T. Clayton. 1996. *Teacher training for self-reliance in primary level EFL classrooms*. *Thai TESOL Conference Proceedings*.
- Sturtridge, Gill. (1983). *Simulations (ELT Guide 2)*. 2nd ed. London: NFER.
- Tansey, P. (1969). *Simulation and Gaming in Education*. London: Methuen.
- Taylor, John L. and Walford, R. (1978) *Learning and the Simulation Game*. London : The Open University Press.
- Tompkins, Patricia K. (1998, August). *Role Playing/ Simulation*. *The Internet TESL Journal*. (online). 4.(8): Available: www.iteslj.org/Techniques/Tompkins-RolePlaying.html.
- Underhill, N. (1987). *Testing spoken language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Valette, Rebecca M. (1972). *Modern Language Testing*. Harcourt Brace Jovanovich, Inc.,
- Weerawong. Aurapan. 2004. *Communicative Language Teaching in Practice?: A study of four post- graduate student teachers in Thailand*. Unpublished Ph.D. dissertation. National University of Singapore: Singapore.
- Weir, C. J. (1993). *Understanding and developing language tests*. London: Prentice Hall.
- Widdowson, H.G. (1990). *The Teaching of English as Communication*. In the communicative Approach to Language Teaching. Edited by J.C. Brumfit and K John, Oxford : Oxford University Press.
- Willis, Jane. (1981). *Teaching English through English*. Essex: Longman.
- Wright, Susane. (1998). *The Effect of Simulations on Second Language Development*. *CAELL Journal* 8(2).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แผนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้สถานการณ์จำลอง

Lesson 1

Plan A

Introducing yourself

& Description Of stage	Time	What the learners do	NOTES (F.G. Language focus/learner's problem anticipates/procedures you will use/blackboard display language recycling)
be able to greet people, introduce themselves, introduce others, ask for information, and provide information so that they can use it on real life situations.	90 mins		Language Focus: Finding out someone's name Excuse me, are you is your name Mr. Introducing yourself Hello, I'm my name's A: How do you do? Please to meet you. B: How do you do? Pleased to meet you.

& Description Of stage	Time	What the learners do	NOTES (F.G. Language focus/learner's problem anticipates/procedures you will use/blackboard display language recycling)
			Greeting How are you? Nice to see you. Responding to greeting Fine thanks. Not too bad, thank you. Nice to see you, too.

April 2007 Group of students: Siam Sunrise Enterprise Staff Skill: Speaking Teacher : Mrs. Anutra Sawatsri Pa

& Description Of stage	Time	What the learners do	NOTES (F.G. Language focus/learner's problem anticipates/procedures you will use/blackboard display language recycling)
	20 mins	SS answer the question, fill in the chart and tick the right column to each greeting.	Pre – listening 1. Gets SS to look at the picture and asks questions Q: How many people are there in the picture? A: (Two) Q: Where are they? A: (At the airport) (At the office) Q: What are they doing? A: (Talking / greeting / shaking) Q: What do they say? A: Hello / Hi / Good morning

Date: April 2007 Group of students: Siam Sunrise Enterprise Staff Skill: Speaking Teacher : Mrs. Anutra Sawatsri Page

& Description Of stage	Time	What the learners do	NOTES (F.G. Language focus/learner's problem anticipates/procedures you will use/blackboard display language recycling)																
			2. T accepts all answers and writes on the board. 3. Ask SS which expression appropriate to greet friends customers / guests / visitors and asks them to fill in the provided and tick the right column to each greeting. Activity 1 Direction Fill in the chart and tick the right column to each greeting. <table border="1" data-bbox="890 949 1596 1169"><tr><th></th><th>Friends</th><th>Customers</th><th>Guests /</th></tr><tr><td>Hello</td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Hi</td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Good morning</td><td></td><td></td><td></td></tr></table>		Friends	Customers	Guests /	Hello				Hi				Good morning			
	Friends	Customers	Guests /																
Hello																			
Hi																			
Good morning																			

Date: April 2007 Group of students: Siam Sunrise Enterprise Staff Skill: Speaking Teacher : Mrs. Anutra Sawatsri Page

& Description Of stage	Time	What the learners do	NOTES (F.G. Language focus/learner's problem anticipates/procedures you will use/blackboard display language recycling)
------------------------	------	----------------------	---

	30 mins	SS listen to the recording and fill in the blank.	While - Listening 4. T sets the scene of two people, Cheridy Howard and Andrew Walsh introducing them at the office. 5. T informs SS that they are going to listen to the recording for three times and fill in the blank. 6. Distribute the activity and give direction and check understanding. Activity 1 Direction Listen to the recording and fill in the blank. Cheridy: Hello. Is this your first day? Andrew: Yes. Uh, _____ (1) Andrew Walsh. I'm joining the sales department. Cheridy: _____ (2) Cheridy Howard. Call me _____ Cheridy. Andrew: _____ (3), Cheridy. Cheridy: Good to meet you too. _____ (4), Andrew.
--	---------	---	---

April 2007 Group of students: Siam Sunrise Enterprise Staff Skill: Speaking Teacher : Mrs. Anutra Sawatsri Page

& Description Of stage	Time	What the learners do	NOTES (F.G. Language focus/learner's problem anticipates/procedures you will use/blackboard display language recycling)
------------------------	------	----------------------	---

			Andrew: I'm from Phoenix. Arizona, but I've been living in California since I was in college. Cheridy: Oh,what did you study? Andrew: I majored in economics. _____ here, Cheridy? Cheridy: Seven years. I was in the sales department for _____ Years. Now I'm in the human resources department. Andrew: Oh..... Cheridy: Anyway. _____ (6). If you need anything, let me know. Andrew: Sure. _____ (7) . Cheridy: Bye. Andrew: Bye.
--	--	--	---

7. T plays the recording and lets the SS. repeat two times

Date: April 2007 Group of students: Siam Sunrise Enterprise Staff Skill: Speaking Teacher : Mrs. Anutra Sawatsri Page: 1

& Description Of stage	Time	What the learners do	NOTES (F.G. Language focus/learner's problem anticipates/procedures you will use/blackboard display language recycling)
------------------------	------	----------------------	---

			Tape script Cheridy: Hello.....is this your first day? Andrew: Yes. Uh.....my name's Andrew Mitchell. I'm jo the sales department. Cheridy: I'm Cheridy Howard. Call me Cheridy. Andrew: Nice to meet you, Cheridy. Cheridy: Good to meet you too. Where are you from, A Andrew: I'm from Phoenix. Arizona, but I've been living California since I was in college. Cheridy: Oh.....what did you study? Andrew: I majored in economics. How long have you b here, Cheridy? Cheridy: Seven years. I was in the sales department fo years...now I'm in the human resources depa
--	--	--	--

te: April 2007 Group of students: Siam Sunrise Enterprise Staff Skill: Speaking Teacher : Mrs. Anutra Sawatsri F			
& Description Of stage	Time	What the learners do	NOTES (F.G. Language focus/learner's problem anticipates/procedures you will use/blackboard dis language recycling)

			Andrew: Oh..... Cheridy: Anyway. Nice to meet you. If you need anything, let me know. Andrew: Sure. I'm looking forward to working here. Cheridy: Bye. Andrew: Bye.
--	--	--	--

Date: April 2007 Group of students: Siam Sunrise Enterprise Staff Skill: Speaking Teacher : Mrs. Anutra Sawatsri			
& Description Of stage	Time	What the learners do	NOTES (F.G. Language focus/learner's problem anticipated/procedures you will use/blackboard display language recycling)

	20 mins	SS to introduce themselves to everyone in class.	Post - Listening Activity 2 7. T divides the class into two groups of equal size. Each group is given a name's card and details to SS. Get the groups to form two concentric circles, one inside the other. The learners should face each other in pairs. The SS in the outer circle are A and those in the inner circle are B. T tells the pairs to introduce themselves to each other. T gets everyone in the outer circle (the A) to move one step to the right, so that they are facing a new partner. This continues until B in the inner circle should start the dialogue. T gets the A in the outer circle to continue moving round until they have gone one full way round and are back where they started. A and B take turns in starting the dialogue.
--	---------	--	--

Date: April 2007 Group of students: Siam Sunrise Enterprise Staff Skill: Speaking Teacher : Mrs. Anutra Sawatsri Page:

Date & Description Of stage	Time	What the learners do	NOTES (F.G. Language focus/learner's problem/anticipates/procedures you will use/blackboard display/ language recycling)
-----------------------------	------	----------------------	--

			8. Distribute the activity and give directions and check understanding. 9. Lets S. fill in their example names and work place. T 2-3 examples. 10. Gets SS to introduce themselves.
--	--	--	---

te: April 2007 Group of students: Siam Sunrise Enterprise Staff Skill: Speaking Teacher : Mrs. Anutra Sawatsri P

& Description Of stage	Time	What the learners do	NOTES (F.G. Language focus/learner's problem anticipates/procedures you will use/blackboard dis language recycling)
------------------------	------	----------------------	--

	20 mins	SS introduce themselves and Fill in their example names and work place.	Activity 3 Direction Fill in their example names and work place. List of new people you know today 1. Name: Country: 2. Name: Country: 3. Name: Country: 4. Name: Country: 5. Name: Country:
--	---------	--	--

ภาคผนวก ข

แบบประเมินวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

Pre / Post Test

A Study on the Use of Simulations in Developing
Siam Sunrise Enterprise Employees' Speaking Ability.

แบบประเมินวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง
(Pre/Post – Test)

คำชี้แจง

ขั้นตอนในการทดสอบ: ผู้เรียนมีหน้าที่ปฏิบัติ ดังนี้

1. สนทนากับผู้สัมภาษณ์ (อาจารย์เจ้าของภาษา) เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว โดยมีเวลาคนละประมาณ 3 นาที
2. จับฉลากเลือกสถานการณ์ 1 สถานการณ์ (จาก 5 สถานการณ์) ศึกษาบัตรคำสั่ง สถานการณ์และบทบาท เตรียมบทสนทนาร่วมกับเพื่อน โดยใช้เวลาประมาณ 3-5 นาที แล้วสนทนาตามสถานการณ์จำลองโดยใช้เวลาประมาณ 5 นาทีเป็นอย่างน้อย
3. สถานการณ์สำหรับการสนทนาประกอบด้วย
 - 3.1 Making and answering telephone calls
 - 3.2 Asking for and giving direction : Describing an outdoor location
 - 3.3 Asking for and giving direction : Describing an indoor location
 - 3.4 Describing products
 - 3.5 Inviting the client for a meal and arranging the time

แบบประเมินวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง
บริษัทสยามชนไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด

ชื่อ.....

Part 1 : Personal information (warm-up activity)

Instruction : Make small talk with the participant on his/her personality information e.g.

- 1. Job or position in the company**
- 2. Hometown**
- 3. Family**
- etc.**

Note: There is no mark for this part. The questions can be flexible

Part 2

Situations

Questions	5	4	3	2	1	Remarks
1. Making and answering telephone calls 1. Pronunciation 2. Grammar 3. Vocabulary 4. Fluency						
2. Asking for and giving direction : Describing an outdoor location 1. Pronunciation 2. Grammar 3. Vocabulary 4. Fluency						
3. Asking for and giving direction : Describing an indoor location 1. Pronunciation 2. Grammar 3. Vocabulary 4. Fluency						
4. Describing products 1. Pronunciation 2. Grammar 3. Vocabulary 4. Fluency						
5. Inviting and arranging time to meet up 1. Pronunciation 2. Grammar						

3. Vocabulary						
4. Fluency						
Total						

Making and answering a telephone call

You start

A: Secretary

You are a secretary of Managing Director of Pan Am (Thailand) Limited. Make a telephone as follows.

- Call Mr. Adams.
- Ask him / her to send you a brochure for new wetsuit product.
- Tell your name, company, address and telephone number as show in your business card below.
- You prefer to receive the brochure by mail.
- Thank the sale person for his/her help.

Pan Am (Thailand) Limited.

Sharon Kidman

Secretary of Managing Director

Pan Am (Thailand) Limited.

76 Country Home Villas North Pattaya Soi 93 Sukhumwit Road, Banglamung,
Chonburi 21140

Tel/Fax. (66) 038-784-621 Mobile: (66)-08987-4580

Email: sharonkidman@panam.co.uk.

Making and answering a telephone call

B: Assistant

You are an assistant manager of Siam Sunrise Enterprise. There is a phone call.

- Answer the phone and ask if you can help.
- Tell him/her Mr. Adams is not in.
- Ask for his name, company, address and telephone and fill in the form below.
- Confirm the details to send brochure as soon as possible.
- Accept his / her thank with pleasure.

Customer Request Form

Request for

Wetsuit brochures	☐ office	☐ factory
Gasket	☐ office	☐ factory
Neo Prene Lamination	☐ office	☐ factory

Name:.....

Address:.....

.....

Tel:.....

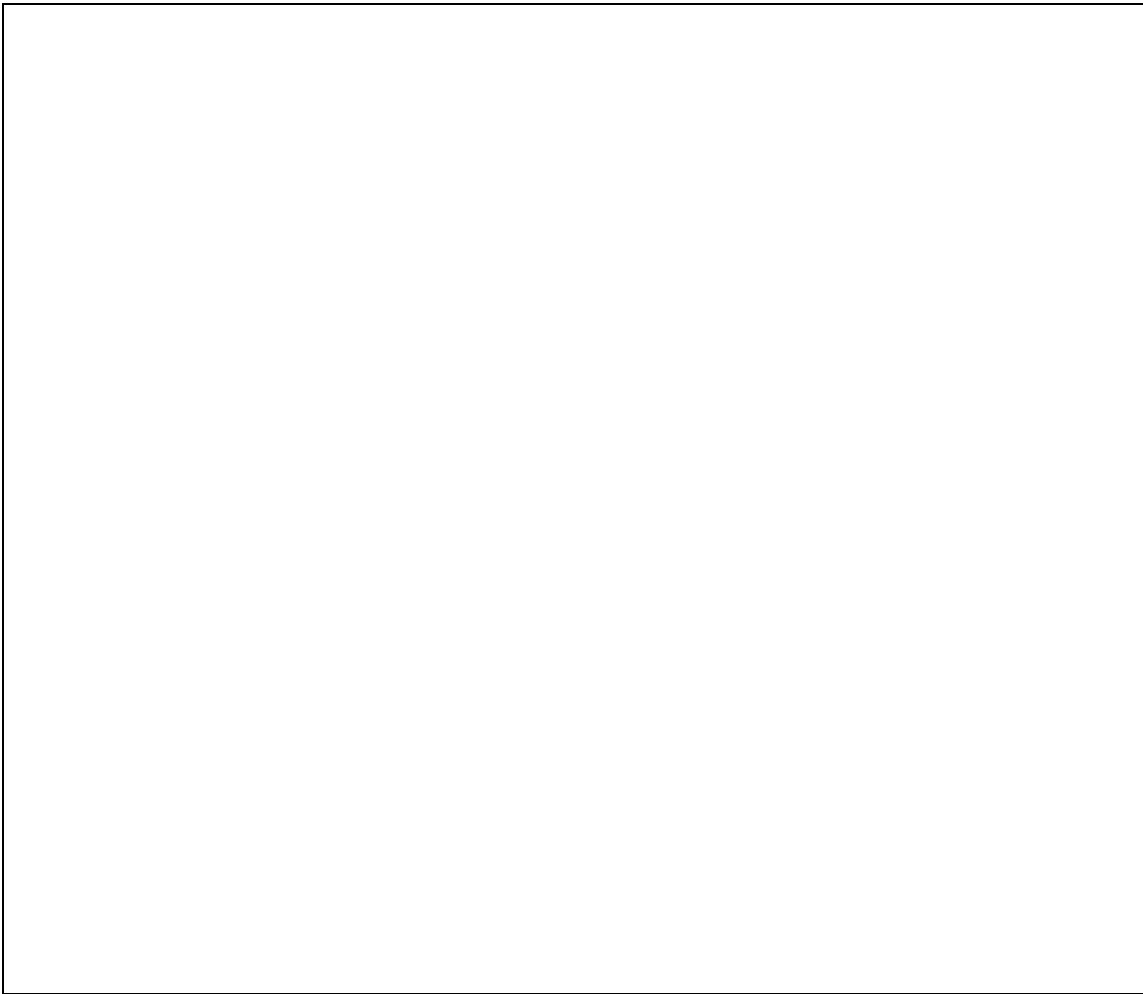
Fax:.....

Email:.....

Notes:.....

.....

Receiver :

Asking for and giving direction : Describing an outdoor location

You start

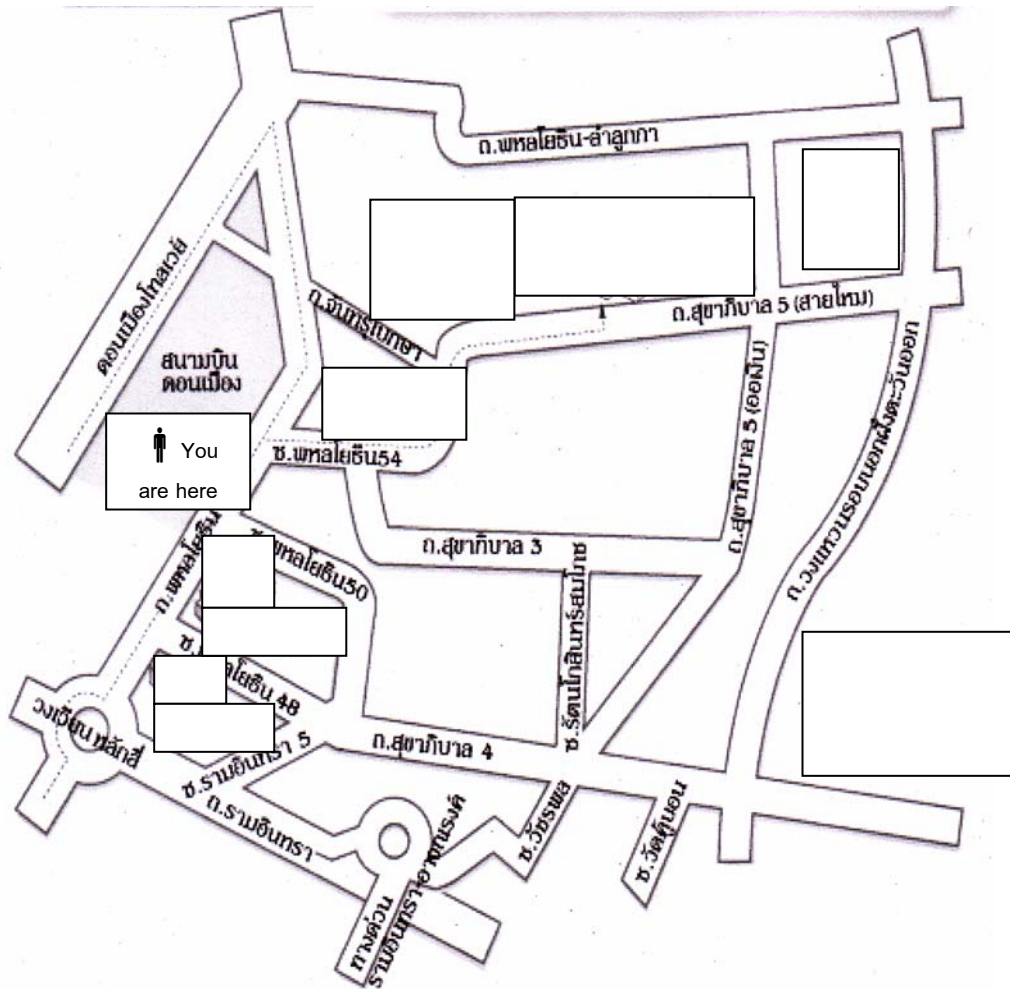
Note: You need a pencil to draw a line on the map

A: Customer

You are Mr. Morgan, a customer from of Siam Sunrise Company from Hong Kong. You are at Donmuang Airport. You would like to see your supplier at Fashion Island Shopping Mall, but you do not know how to get there.

- Call the company.
- Ask the operator for the way to Fashion Island Shopping Mall from Donmuang Airport.
- Draw the line on the map and mark on the spot you want to go to.

- Thank the operator for his/her help.

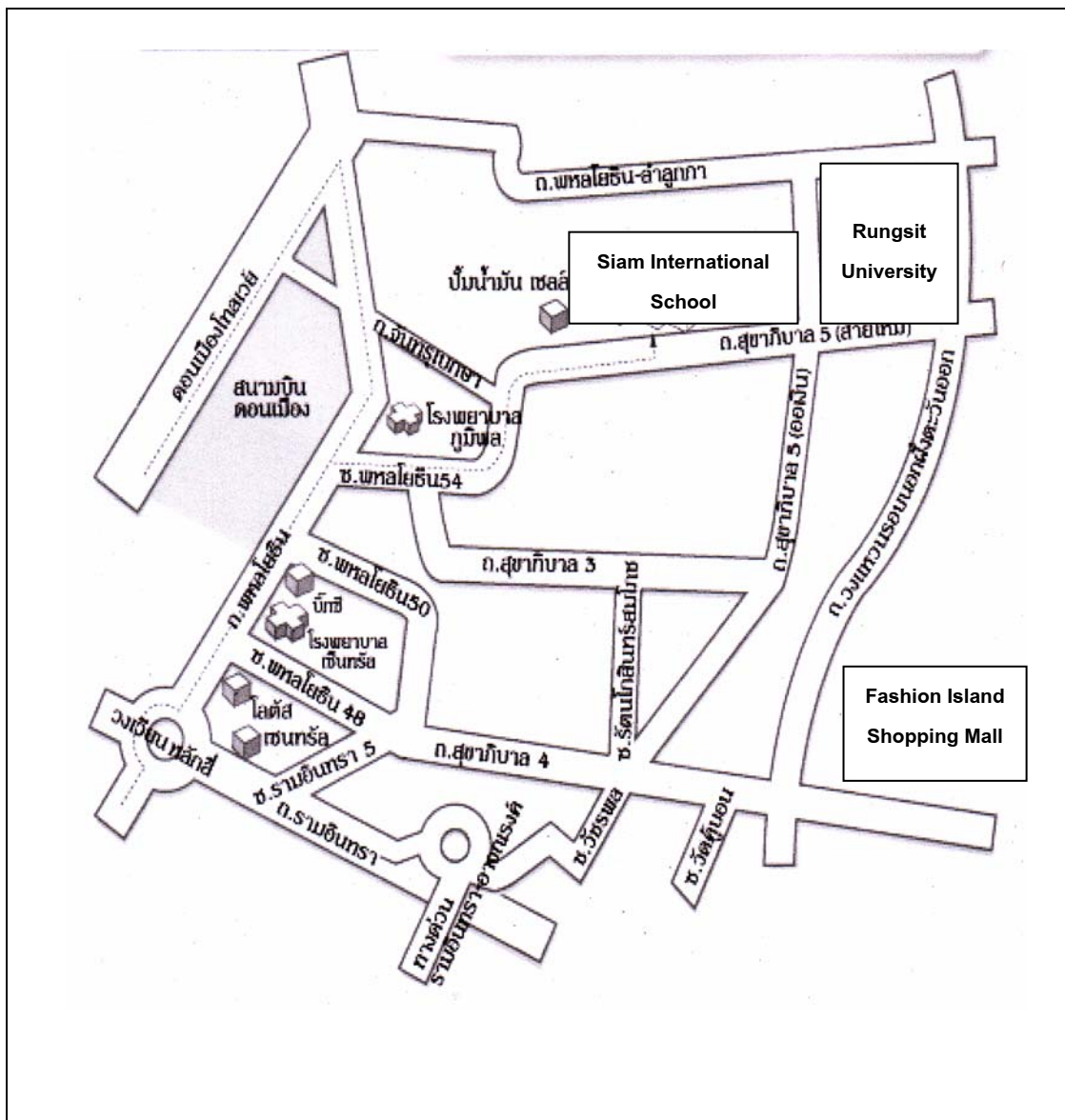

Asking for and giving direction : Describing outdoor location

B: Operator

You are an operator at Siam Sunrise Enterprise. Your client asks for the way to Fashion Island.

- Answer the phone.
- Ask if the caller has a map with him.
- Give the direction from Donmuang Airport to Fashion Island Shopping Mall.
- Explain the way clearly and answer all the questions.
- Accept his/her thank with pleasure.

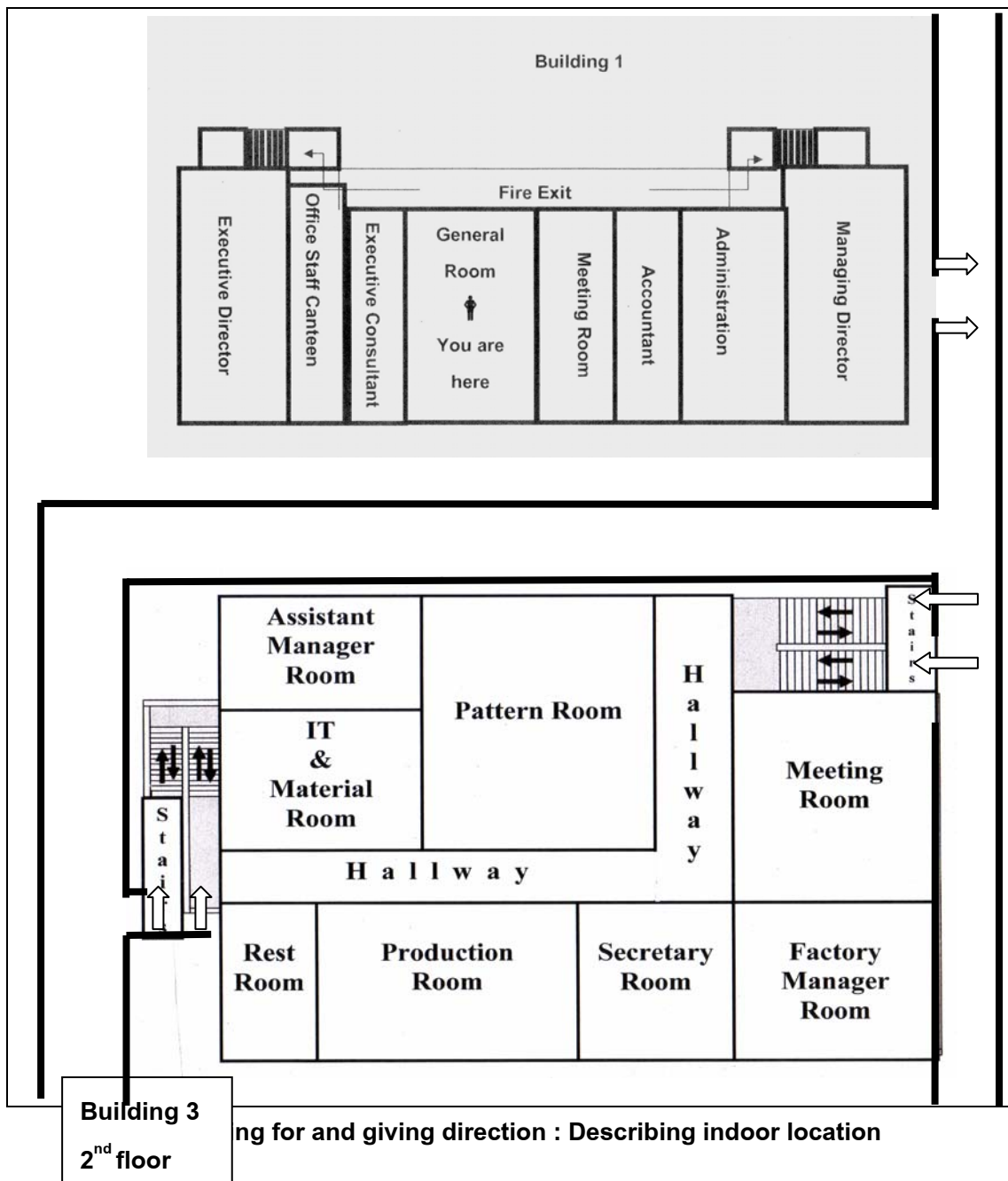
Asking for and giving direction : Describing indoor location

You start

A : Receptionist

You are a receptionist in Siam Sunrise Enterprise Company. A customer has meeting at the company.

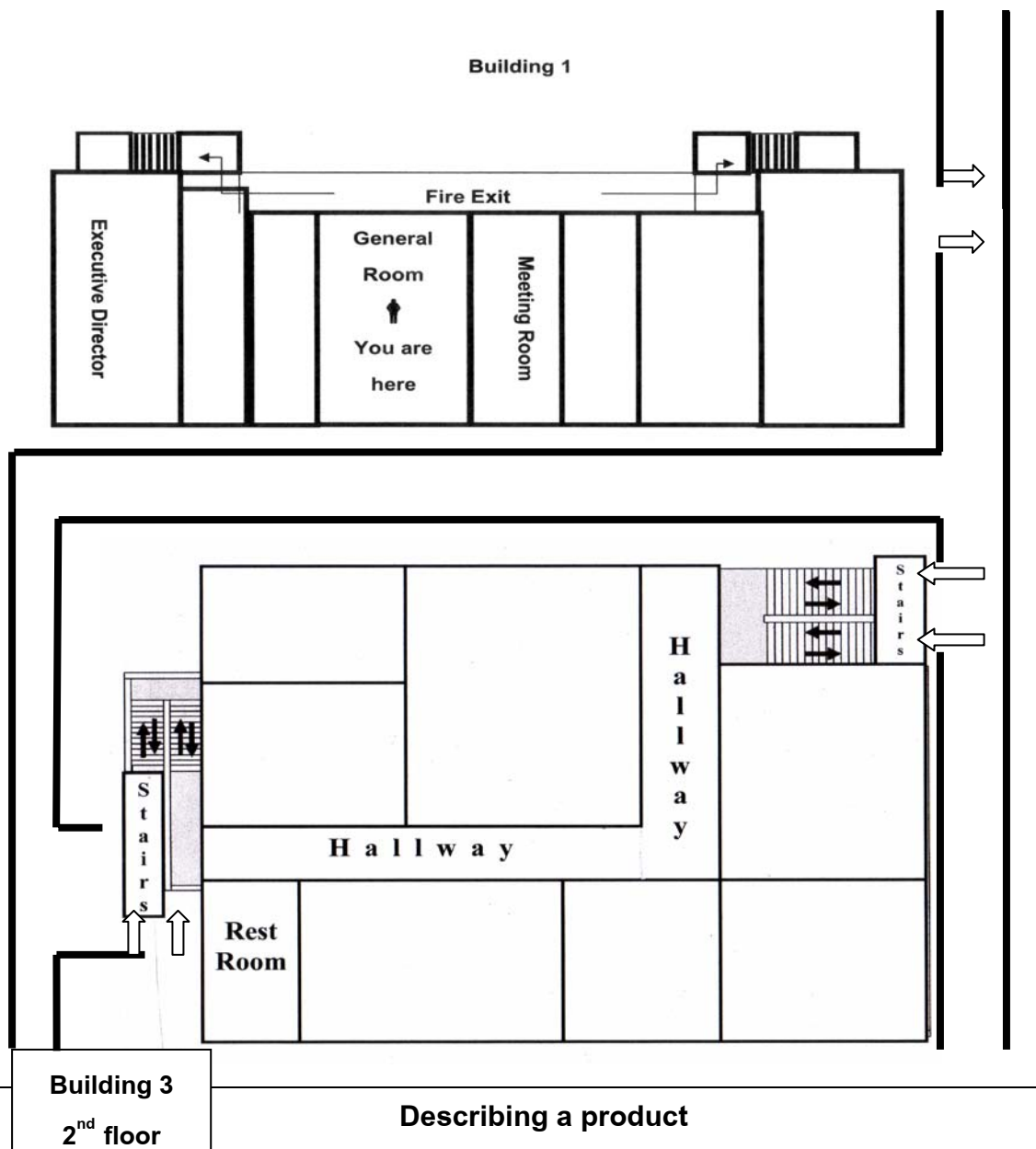
- Greet the customer.
- Offer help.
- Tell the direction from general room in building 1 to a production room in building 3 clearly.
- Accept his/her thank with pleasure.

B: Customer

You are Mr. Minturn, a customer from England. You come to meeting at Siam Sunrise Enterprise. You don't know a production room. Ask for the direction at the general office.

- Greet the receptionist.
- Tell why you are here.
- Ask for the direction to a production room.
- Draw a line from where you are to the spot you want to visit. Make a cross on the map
- Thank the receptionist

You start

A: Salesmanager

You are a salesmanager at Siam Sunrise Enterprise company. A customer wants to see and order your products. Answer their enquiries about your life jacket.

- Greet your customer and offer help.
- Give the life jacket details as follows:
 - Materials used.
 - The colour of the suit depending on customer's demand.
 - Material used for accessories.
 - 12 US\$ per PC.
 - 2 month delivery.
 - No discount.
- Accept his/her thanks with pleasure.

Describing Product

B: Customer

You are Mr. Glenn, a foreign customer from England. You want to buy some life jackets from Siam Sunrise Enterprise.

- Greet and ask for the following details.
 - Materials used.
 - The colour
 - Prices.
 - Delivery time.
 - Discount.
- Thank the salesmanager.

Inviting the client for a meal and arranging time to meet up

You start

A: Company manager

You are a Siam Sunrise Enterprise manager. You want to invite Mr. Scotts, your customer for lunch.

- Make a phone call and ask for Mr. Scott.
- Invite him to lunch on Thursday (Date) at 11.00 a.m.
- Ask if he can come.
- Arrange the date with him.
- Thank Mr. Scotts

Inviting the client for a meal and arranging time to meet up

B: Mr. Scotts

You are Mr. Scotts, a customer from Michigan, U.S.A.

- Receive the call.
- You are not able to go on that date.
- You have an appointment with a supplier.
- Suggest another date. (On Friday at 11.30 a.m.)
- Ask if it possible.
- Confirm the time and date.
- Accept his/her thanks with pleasure.

ภาคผนวก ค

เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. การออกเสียง (Pronunciation)

5. ออกเสียงถูกต้องใกล้เคียงเจ้าของภาษา สามารถเข้าใจได้ทั้งหมด
4. ออกเสียงผิดน้อยมาก สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่พูด แต่สำเนียงแตกต่างจากเจ้าของภาษา
3. ออกเสียงสำเนียงผิดเป็นบางครั้ง แต่สามารถสื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจ
2. ออกเสียงผิดบ่อย ใช้น้ำเสียงเข้าใจยาก ต้องพูดซ้ำๆ หลายๆ ครั้งจึงเข้าใจ
1. ออกเสียงผิด ไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจคำพูดได้

2. การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammar)

5. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องเกือบทั้งหมด
4. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดความหมายบ้าง แต่สื่อสารและเข้าใจได้ดี
3. พูดผิดเป็นครั้งคราว ไม่มีความรู้ทางไวยากรณ์บางอย่าง แต่ไม่ถึงกับพูดแล้วไม่เข้าใจ
2. พูดผิดมาก แสดงให้รู้ว่ามีความรู้ไวยากรณ์น้อยมาก ทำให้สื่อสารไม่ได้
1. ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ยกเว้นวลีที่เตรียมก่อนล่วงหน้า

3. การใช้คำศัพท์ (Vocabulary)

5. ศัพท์มีมากและถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษา
4. รู้ศัพท์เกี่ยวกับอาชีพของตนมากและถูกต้อง ศัพท์ทั่วๆ ไปมากพอที่จะพูดเรื่องปัญหาซับซ้อนและเหตุการณ์ในสังคม
3. เลือกใช้ศัพท์ไม่ค่อยถูกต้อง อภิปรายไม่ได้ ไม่สามารถพูดได้ในเรื่องเกี่ยวกับอาชีพของตนในระดับธรรมดา
2. รู้ศัพท์น้อยมาก ใช้ได้เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และใช้ภาษาเพื่อการอยู่รอดเท่านั้น
1. ไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์เลย ไม่สามารถสื่อสารได้

4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

5. พูดได้คล่องแคล่วและต่อเนื่องเป็นธรรมชาติโต้ตอบได้โดยทันทีใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
4. พูดสนทนาได้ แต่มีการพูดสะดุดในบางครั้ง สนทนาโต้ตอบได้เป็นวลีและประโยคที่สมบูรณ์ประสบความสำเร็จ
3. พูดโต้ตอบได้บ้าง แต่เป็นประโยคสั้น ๆ ใช้คำพูดหรือวลีสั้น ๆ ไม่เป็นประโยคที่สมบูรณ์แต่เข้าใจได้
2. พูดซ้ำ หยุดคิดนาน ประโยคไม่ปะติดปะต่อ พูดเป็นคำหรือวลีสั้น ๆ หยุดคิดและใช้เวลาานาน
1. หยุดเว้นช่วงในการสนทนนาน ไม่ต่อเนื่องกัน ไม่สามารถสื่อสารหรือสนทนาเป็นเรื่องเป็นราวได้

Criterion for rating

1. Pronunciation

Level 5	Pronunciation similar to a native speaker. Comprehends everything.
Level 4	Very few errors in pronunciation. Easily able to communicate, but with a noticeable accent.
Level 3	Some errors in pronunciation, but still comprehensible.
Level 2	Often makes errors and is difficult to understand. Must speak slowly and repeat words in order to be understood.
Level 1	Incorrect pronunciation. Not able to be understood.

2. Grammar

Level 5	Almost always uses correct grammar.
Level 4	Occasionally uses incorrect grammar, but easily understood.
Level 3	Occasionally uses incorrect grammar. Unfamiliar with some grammar principles, but still able to be understood.
Level 2	Often uses incorrect grammar. Unfamiliar with many grammar principles, making communication difficult.
Level 1	Uses incorrect grammar except when reading a prepared text.

3. Vocabulary

Level 5	Possesses a complete vocabulary, similar to a native speaker.
Level 4	Proficient with job related vocabulary and other complex topics including current events.
Level 3	Selects incorrect vocabulary. Unable to debate or discuss normal work-related topics.
Level 2	Vocabulary limited to personal information and basic skills.

Level 1	No vocabulary skills. Unable to communicate.
---------	--

4. Fluency

Level 5	Speaks effortlessly and naturally. Response time similar to a native speaker.
Level 4	Able to converse, but stumbles over some words. Successfully uses complex phrases and complete sentences.
Level 3	Speaks and answers in short simple phrases. Unable to use complete sentences but able to be understood.
Level 2	Speaks slowly and deliberately using incomplete sentences. Uses simple words and phrases
Level 1	Unable to communicate or participate in discussions

แปลและปรับปรุงจาก

<http://www.sil.org/lingualinks/languagelearning/mangngyrIngglrnngprgrm/>

[CorrespondenceOfProficiencySca.htm](http://www.sil.org/lingualinks/languagelearning/mangngyrIngglrnngprgrm/CorrespondenceOfProficiencySca.htm)

ภาคผนวก ง
แบบบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา

แบบบันทึกการเรียนรู้หลังการฝึกสนทนา

ชื่อผู้เรียน _____
บทเรียนที่ _____ เรื่อง _____
ครั้งที่ _____ วัน เดือน ปี ที่ประเมิน _____

คำชี้แจง กรุณานำบันทึกแบบบันทึกหลังการสนทนาตามความเป็นจริงของผู้เรียน

1. ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ที่เรียนในห้องเรียนไปใช้ในการสนทนาอย่างน้อยเพียงใด เพราะอะไร
_____ มากที่สุด _____ มาก _____ ปานกลาง _____ น้อย _____ น้อยที่สุด

เหตุผล _____

2. สิ่งที่ได้เรียนรู้ในกิจกรรม

- โครงสร้างประโยค : _____

- ศัพท์สำนวน: _____

3. สิ่งที่ต้องการอยากจะเรียนรู้ / ต้องการใช้ในสถานการณ์ครั้งนี้

- โครงสร้างประโยค : _____

- ศัพท์สำนวน: _____

2. ปัญหาที่พบระหว่างการสนทนา _____

การแก้ปัญหา _____

ภาคผนวก จ

แบบวัดความทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

แบบวัดทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง (ประเมินโดยผู้เรียน)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบวัดทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง แบบสอบถามนี้ไม่มีผลต่อคะแนนในการเรียนของผู้เรียนแต่ประการใด
2. ให้ผู้เรียนอ่านแล้วพิจารณาแต่ละข้อข้างล่างนี้ตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด ขอให้ผู้เรียนเลือกข้อที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
3. แบบสอบถามนี้ มีช่องว่างให้ผู้เรียนเลือกตอบตามระดับความรู้สึกหรือการกระทำ 5 ช่อง ให้ผู้เรียนทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของผู้เรียน โดยเลือกทำเครื่องหมายได้เพียง 1 ช่อง ต่อ 1 ข้อ และขอให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ข้อความ	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ผู้เรียนชอบการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง รู้สึกสนุกและไม่เคร่งเครียด					
2. ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากกิจกรรมสถานการณ์จำลองไปใช้ในสถานการณ์จริงได้					
3. ผู้เรียนฟังพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น เมื่อปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนด					
4. กิจกรรมสถานการณ์จำลองเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ					
5. กิจกรรมภาษาอังกฤษที่เรียนนี้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะฟังพูดได้					

6. เมื่อทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสนทนามากขึ้น					
--	--	--	--	--	--

ข้อความ	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
7. ผู้เรียนมีความมั่นใจมากขึ้นในการที่จะสื่อสารกับลูกค้าของบริษัทมากขึ้น					
8. ผู้เรียนมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการมซ์กิจกรรมสถานการณ์จำลอง					
9. ผู้เรียนรู้สึกภูมิใจที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารระหว่างการแสดงสถานการณ์จำลองได้					
รวม					

ข้อคิดเห็นอื่นๆ _____

ภาคผนวก จ

คะแนนผลการทดสอบความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 16 คน

ก่อนการทดลอง					หลังการทดลอง			
ค น ที่	การออก เสียง	ไวยากรณ์	คำศัพท์	ความ คล่องแคล่ว	การออก เสียง	ไวยากรณ์	คำศัพท์	ความ คล่องแคล่ว
1	2	2	1	2	2	2	2	2
	1	1	1	1	3	3	2	2
	1	1	1	1	3	2	3	2
	1.33	1.33	1.00	1.33	2.67	2.33	2.33	2.00
2	1	1	1	1	3	3	3	2
	2	1	2	1	2	2	3	2
	3	2	1	2	3	2	2	3
	2.00	1.33	1.33	1.33	2.67	2.33	2.67	2.33
3	3	1	2	2	3	3	3	2
	3	2	2	2	2	2	2	3
	1	1	1	1	2	3	2	2
	2.33	1.33	1.67	1.67	2.33	2.67	2.33	2.33
4	1	2	1	2	3	3	3	3
	4	3	3	3	4	3	3	3
	3	3	2	2	3	2	3	3
	2.67	2.67	2.00	2.33	3.33	2.67	3.00	3.00
5	1	1	1	1	3	2	2	2

	1	1	1	1	3	3	3	2
	1	1	1	1	3	2	3	3
	1.00	1.00	1.00	1.00	3.00	2.33	2.67	2.33

ก่อนการทดลอง						หลังการทดลอง		
ค น ที่	การออก เสียง	ไวยากรณ์	คำศัพท์	ความ คล่องแคล่ว	การออก เสียง	ไวยากรณ์	คำศัพท์	ความ คล่องแคล่ว
6	1	1	1	1	2	2	2	2
	1	1	1	1	4	3	2	2
	1	1	1	1	3	2	2	2
	1.00	1.00	1.00	1.00	3.00	2.33	2.00	2.00
7	4	3	3	2	3	2	3	3
	2	2	2	2	3	3	2	2
	3	2	2	3	3	3	2	3
	3.00	2.33	2.33	2.33	3.00	2.67	2.33	2.67
8	2	1	2	1	4	4	3	2
	1	1	1	1	3	3	2	2
	2	2	1	1	3	3	2	2
	1.67	1.33	1.33	1.00	3.33	3.33	2.33	2.00
9	1	1	1	1	3	2	2	2
	1	1	1	1	2	2	1	2
	1	1	1	1	2	2	2	2
	1.00	1.00	1.00	1.00	2.33	2.00	1.67	2.00
10	1	1	1	1	3	2	2	2
	1	1	1	1	2	2	2	1
	1	1	1	1	2	2	2	2

	1.00	1.00	1.00	1.00	2.33	2.00	2.00	1.67
11	1	1	1	1	3	4	3	2
	2	1	1	1	4	3	3	3
	1	1	1	1	3	3	2	3
	1.33	1.00	1.00	1.00	3.33	3.33	2.67	2.67
ก่อนการทดลอง						หลังการทดลอง		
ค น ที่	การออก เสียง	ไวยากรณ์	คำศัพท์	ความ คล่องแคล่ว	การออก เสียง	ไวยากรณ์	คำศัพท์	ความ คล่องแคล่ว
12	3	2	3	3	4	3	4	3
	4	3	4	4	3	3	3	3
	1	2	1	1	3	2	3	2
	2.67	2.33	2.67	2.67	3.33	2.67	3.33	2.67
13	1	1	1	1	3	2	3	2
	1	1	1	1	3	3	3	2
	1	1	1	1	3	2	2	3
	1.00	1.00	1.00	1.00	3.00	2.33	2.67	2.33
14	1	1	1	1	4	4	3	2
	1	1	1	1	3	3	2	2
	2	1	1	1	3	3	2	2
	1.33	1.00	1.00	1.00	3.33	3.33	2.33	2.00
15	3	3	2	2	3	2	3	3
	2	1	2	2	4	3	3	2
	2	3	2	1	3	2	2	3
	2.33	2.33	2.00	1.67	3.33	2.33	2.67	2.67
16	2	2	2	2	3	3	3	3
	1	1	1	1	2	1	2	1

	3	3	2	3	1	2	1	2
	2.00	2.00	1.67	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00

ตาราง 4 แสดงคะแนนผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

	การออกเสียง	ไวยากรณ์	คำศัพท์	ความคล่องแคล่ว	การออกเสียง	ไวยากรณ์	คำศัพท์	ความคล่องแคล่ว
	1.33	1.33	1	1.33	2.67	2.33	2.33	2
	2	1.33	1.33	1.33	2.67	2.33	2.67	2.33
	2.33	1.33	1.67	1.67	2.33	2.67	2.33	2.33
	2.67	2.67	2	2.33	3.33	2.67	3	3
	1	1	1	1	3	2.33	2.67	2.33
	1	1	1	1	3	2.33	2	2
	3	2.33	2.33	2.33	3	2.67	2.33	2.67
	1.67	1.33	1.33	1	3.33	3.33	2.33	2
	1	1	1	1	2.33	2	1.67	2
	1	1	1	1	2.33	2	2	1.67
	1.33	1	1	1	3.33	3.33	2.67	2.67
	2.67	2.33	2.67	2.67	3.33	2.67	3.33	2.67
	1	1	1	1	3	2.33	2.67	2.33
	1.33	1	1	1	3.33	3.33	2.33	2
	2.33	2.33	2	1.67	3.33	2.33	2.67	2.67

	2	2	1.67	2	2	2	2	2
จำนวน(N)	16	16	16	16	16	16	16	16
ค่าเฉลี่ย เลขคณิต	1.73	1.50	1.43	1.46	2.90	2.54063	2.44	2.30
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	0.70	0.61	0.55	0.58	0.45	0.45	0.42	0.36
ความ แตกต่างของ ค่าเฉลี่ยเลข คณิต	1.17	1.04	1	0.83				

**ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง**

การ ออก เสียง	ไวยากรณ์	คำศัพท์	ความ คล่อง แคล่ว	ก่อน การ ทดลอง	การ ออก เสียง	ไวยากรณ์	คำศัพท์	ความ คล่อง แคล่ว	หลัง การ ทดลอง	D	D ²
1.3 3	1.33	1	1.3 3	4.99	2.67	2.33	2.33	2	9.33	4.3	18.84
2	1.33	1.33	1.3 3	5.99	2.67	2.33	2.67	2.33	10	4	16.08
2.3 3	1.33	1.67	1.6 7	7	2.33	2.67	2.33	2.33	9.66	2.7	7.08
2.6 7	2.67	2	2.3 3	9.67	3.33	2.67	3	3	12	2.3	5.43
1	1	1	1	4	3	2.33	2.67	2.33	10.3 3	6.3	40.07
1	1	1	1	4	3	2.33	2	2	9.33	5.3	28.41
3	2.33	2.33	2.3 3	9.99	3	2.67	2.33	2.67	10.6 7	0.7	0.46
1.6 7	1.33	1.33	1	5.33	3.33	3.33	2.33	2	10.9 9	5.7	32.04
1	1	1	1	4	2.33	2	1.67	2	8	4	16

1	1	1	1	4	2.33	2	2	1.67	8	4	16
1.3											
3	1	1	1	4.33	3.33	3.33	2.67	2.67	12	7.7	58.82
2.6			2.6								
7	2.33	2.67	7	10.3	3.33	2.67	3.33	2.67	12	1.7	2.76
									10.3		
1	1	1	1	4	3	2.33	2.67	2.33	3	6.3	40.07
1.3									10.9		
3	1	1	1	4.33	3.33	3.33	2.33	2	9	6.7	44.36
2.3			1.6								
3	2.33	2	7	8.33	3.33	2.33	2.67	2.67	11	2.7	7.13
2	2	1.67	2	7.67	2	2	2	2	8	0.3	0.11
16	16	16	16	16	16	16	16	16	16		
1.7			1.4						10.1		
3	1.50	1.43	6	6.12	2.90	2.54	2.43	2.30	6		
0.7			0.5								
0	0.60	0.56	9	2.37	0.45	0.45	0.42	0.36	1.37		
1.1			0.8								
7	1.04	1	3								
							ผลรวมของความแตกต่าง ($\sum D$)			65	
							ผลรวมของความแตกต่าง ($\sum D^2$)				333.64

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแต่ละทักษะของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง

		Pre-test	Post-test
Pronunciation	Count	16	16
	Maximum	3.00	3.67

	Minimum	1.00	2.33
	Mean	1.69	3.00
	Std Deviation	.70	.40
Grammar	Count	16	16
	Maximum	2.67	3.33
	Minimum	1.00	2.00
	Mean	1.48	2.62
	Std Deviation	.60	.45
Vocabulary	Count	16	16
	Maximum	2.67	3.67
	Minimum	1.00	1.67
	Mean	1.42	2.48
	Std Deviation	.55	.46
Fluency	Count	16	16
	Maximum	2.67	3.00
	Minimum	1.00	1.67
	Mean	1.44	2.33
	Std Deviation	.57	.39

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

นางอนุตรา สวัสดิ์ศรี

วันเดือนปีเกิด

18 กันยายน 2510

สถานที่เกิด

อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

109/84 หมู่บ้านบุศรีรินทร์ ซอยธนสิทธิ์ ถนนเทพารักษ์
ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

ครูสอนพิเศษภาษาอังกฤษ - ภาษาไทย

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ครูสอนภาษาไทยสังกัด บริษัท IOR Global Services,
London, England. และ Michigan, U.S.A.

ครูสอนภาษาอังกฤษให้กับบริษัท สถาบันการศึกษาของ
รัฐบาลและเอกชน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2530

มัธยมศึกษาตอนปลาย (คณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ)
โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

พ.ศ. 2537

ศิลปศาสตรบัณฑิต (นิเทศศาสตร์ การสื่อสารและ
ประชาสัมพันธ์) วิทยาลัยครูสวนดุสิต

พ.ศ. 2550

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการสอนภาษาอังกฤษใน
ฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ